

הלהט כתיאטרון!
זוכה פרס ישראל
הבימה
התיאטרון הלאומי

הקאמרי בן 70!
זוכה פרס ישראל
הקאמרי
התיאטרון של תל אביב

השמלית ושמה הששוקה

מאת טנסי ויליאמס

השמלית ושמה תשווקה

חאת טנסי ויליאמס

נוסח עברי: רבקה משולח
בימוי: אילן רונן
עיצוב תפאורה: נטע הקר
עיצוב תלבושות: עפרה קונפינו
תנועה ועריכה מוסיקלית: מירי לזר
עיצוב תאורה: זיו וולושין
שפה ודיבור: אסי אשד

"המחזה ביטא את כל אשר היה לי לומר". טנסי ויליאמס

תכניה: רות טון מנדלסון, רמי סמו
צילום בחזרות: ז'ראר אלון
עיצוב גרפי: נוטלסטודיו

עיצוב שער: פארלון • CREATIVE

משתתפים:

בלאנש: יבגניה דודינה | סטנלי: עמוס תמם | סטלה, אחותה של בלאנש: אנה דוברוביצקי
מיטש, חברו של סטנלי/מאנשי השכונה: פיני קידרון/אלון דהן | יוניס, שכנה: מיקי פלג-רוטשטיין
סטיב, בעלה וחברו של סטנלי/מאנשי השכונה: דייוויד בלינקא | פאבלו, חברו של סטנלי/מאנשי
השכונה: רותם קינן | אלן, בעלה המת של בלאנש: רוי סער | רופא/מאנשי השכונה: איל שכטר
אח/מאנשי השכונה: הראל מוראד | מאנשי השכונה: ליאור זוהר | מאנשי השכונה: אסף שגב

המחזה

בלאנש, יפהפייה דהויה, משכילה, נירוטית ובעלת גינונים אריסטוקרטיים, מגיעה לבית אחותה, סטלה. היא נדהמת מן הדירה הדלה, מהשכנים הקולניים ומסטנלי, בעלה המחוספס של האחות. כשנדמה לבלאנש שמצאה בין חבריו גבר שמוכן לפרוש חסותו עליה, סטנלי מחבל בסיכוויה, כשהוא חושף פרטים על עברה המפוקפק. המתח בין רגישותה השבירה, לבין כוחותיו היצריים-ארציים של סטנלי, מגיע לשיאו הנורא בלילה בו סטלה הולכת ללדת את תינוקה והם נשארים לבדם.

הצגה ראשונה: 6 בנובמבר 2014, אולם מסקין | משך הצגה: שעתיים, ללא הפסקה

מנהלת הפקה: כנרת צור | עוזרת במאי: מיכל אייזיק
עוזרת למעצבת תלבושות: שי ועדיה

עיצוב גרפיטי והנחיית שחקנים: דימה טרטיאקוב | סטיילינג לבלאנש: חיה ניר

The Play

Faded belle Blanche, comes to visit her young pregnant sister, Stella. Stella's boorish husband, Stanley, not only regards Blanche's aristocratic affectations as a royal pain but also thinks she's holding out on inheritance money that rightfully belongs to Stella. On the fringes of sanity, Blanche is trying to forget her checkered past and start life anew. Attracted to Stanley's friend Mitch, she glosses over the less savory incidents in her past, but she soon discovers that she cannot outrun that past, and the stage is set for her final, brutal confrontation with her brother-in-law.

A STREETCAR NAMED DESIRE

By Tennessee Williams

Hebrew Version: Rivka Meshulach
Directed by: Ilan Ronen
Set Designed by: Neta Haker
Costumes Designed by: Ofra Konfino
Movement & Musical Editor: Miri Lazar
Lighting by: Ziv Voloshin
Speech Coach: Asi Eshed

The Cast:

Blanche - Evgenia Dodina
Stanley - Amos Tamam
Stella, Blanche's Sister - Ana Dubrovitchky
Mitch, Stanley's Friend - Pini Kidron/Alon Dahan
Eunice, The Neighbor - Micki Peleg-Rothstein
Steve, Her Husband - David Bilenka
Pablo, Stanley's Friend - Rotem Keynan
Allan, Blanche' Dead Husband - Roi Saar
Doctor - Eyal Shechter
Mail Nurse - Harel Morad
A Neighborhood Fellow - Lior Zohar
A Neighborhood Fellow - Assaf Segev

Production Manager: Kineret Zur
Assistant Director: Michal Isaak

Assistant To Costume Designer: Shay Vaadia
Graffiti Design&Coach: Dima Tartiaikov
Styling for Blanche: Haya Nir

Program Editors: Ruth Tonn Mendelson, Rami Semo
Photographer In Rehearsals: Gerard Allon
Program Designer: Nutelstudio
Poster Designed by CREATIVE • לוגו יצירתי

Opening: 6 November, 2014, The Meskin Theatre
Length: Two hours, with no interval

"לעיתים קרובות האמנתי, שאפשר לעניין ולשדר חיבה לאלה שאני מדבר אליהם בהעזה. הדבר הביא בעקבותיו דחיות מכאיבות, עד שלמדתי להיות זהיר. אבל כשאני שוקל דבר אחד מול השני, חיבה קלה ושטחית לעומת יחס רציני ומכובד, על אף סכנת הדחיה, אני רוצה לדבר אל בני האדם רק על הצדדים השטחיים של חייהם, אותם הדברים שמכרים מפטפטים עליהם בהזדמנויות חברתיות רגילות. אני רוצה להמשיך לדבר אליכם בלי מעצורים, אישית, על מה אנו חיים ומתים כאילו אני מכיר אתכם טוב יותר מכל אדם אחר שאתם מכירים"

טנסי ויליאמס

טנסי ויליאמס

1911 - תומאס לאניאר ויליאמס נולד בקולומבוס, מיסיסיפי. שבע שנים לאחר מכן עוברת משפחתו להתגורר בסנט לואיס, מיזורי.

1927 - זוכה במקום השלישי בתחרות חיבורים בחסות העיתון "The Smart Set magazine" **1929** - מתחיל את לימודיו באוניברסיטת מיזורי. כתב שם את מחזהו הראשון וממשיך בכתיבת סיפורים קצרים.

1931 - אביו מכריח אותו לעזוב את הלימודים ולהצטרף לתעשיית הנעלים שלו בסנט לואיס. בעקבות המעבר חווה ויליאמס התמוטטות עצבים.

1935 - עובר להתגורר בבית סבו וסבתו בממפיס. לראשונה מועלה מחזה קצר פרי עטו.

1938 - מסיים תואר ראשון באוניברסיטת איוהו.

1939 - עובר לבני אורלינס ומשנה את שמו ל"טנסי", על שם עיר הולדתו של אביו. מפרסם תחת שמו החדש את הסיפור הקצר "A Field of Blue Children". זוכה במאה דולר בתחרות מחזות מטעם The New York Group Theatre's עבור ארבעה מחזות בעלי מערכה אחת.

1940 - בעזרת קרן רוקפלר מסיים ויליאמס לכתוב את המחזה "Battle of Angels". לימים ישכתב את המחזה תחת השם "אורפאוס בשאול" שיזכה לעיבוד הקולנועי, "המין הנמלט", בכיכובו של מרלון ברנדו.

1943 - אחותו רוז, הסובלת ממחלת נפש, עוברת ניתוח לכריתת האונה הקדם חזיתית במטרה לשפר את מצבה. הניתוח נכשל, ויליאמס לא סולח להוריו במשך כל חייו.

1944 - המחזה "ביבר הזכוכית" בבימויו של איליה קאזאן מועלה בשיקאגו וזוכה להצלחה רבה. שנה לאחר מכן מועלית ההפקה בברודוויי וזוכה בפרס המבקרים.

1945 - פוגש את פנצ'ו רודריגז, עמו מנהל מערכת יחסים במשך שנתיים.

1947 - "חשמלית ושמה תשוקה" בכיכובם של ג'סיקה טנדי ומרלון ברנדו ובבימויו של איליה קאזאן מוצג בברודוויי. ויליאמס זוכה שוב ב"פרס המבקרים" ובפרס "הפוליצר" הראשון שלו עבור המחזה. בשנה זו נפגש ויליאמס עם פרנק מרלו. השניים עוברים להתגורר יחדיו. זוהי תחילתה של מערכת יחסים שתמשך 14 שנה.

1948 - המחזה "קייק ועשן" מוצג בברודוויי.

1949 - "חשמלית ושמה תשוקה" מוצג בלונדון, בבימויו של לורנס אוליבייה עם ויויאן לי בתפקיד בלאנש.

ההתנגשויות האלימות והמיניות בין בלאנש וסטנלי שהוצגו בהפקה זו הובילו למחאה בעיתונות ובפרלמנט ולתיג המחזה כפורנוגרפי ע"י המועצה למוסר הציבור (The Public Morality Council).

1950 - ויליאמס מפרסם את הרומן הראשון שלו "Spring of Mrs. Stone". המחזה "ביבר הזכוכית" זוכה לעיבוד קולנועי בבימויו של ארווין ראפר ובהשתתפות גרטורד לורנס, ג'יין ויימן, קריק דאגלס וארתור קנדי.

1951 - "השושנה המקועקעת" מועלה בשיקאגו וברודוויי וזוכה בפרס ה"טוני" עבור המחזה הטוב ביותר. "חשמלית ושמה תשוקה" מצולם לקולנוע בבימויו של איליה קאזאן ובהשתתפות ויויאן לי (בלאנש), קים האנטר(סטלה) ומרלון ברנדו(סטנלי).

1955 - "חתולה על גג פח לוחט" מועלה בברודוויי. ויליאמס זוכה שוב בפרס "פוליצר" ובפרס "תא המבקרים" עבור המחזה.

1957 - המחזה "אורפאוס בשאול" מוצג בברודוויי. אביו נפטר.

1958 - המחזה "חתולה על גג פח לוחט" מצולם לקולנוע בבימויו של ריצ'ארד ברוקס עם אליזבת טיילור ופול ניומן. בשנה זו מועלית ההפקה האנגלית.

1959 - המחזה "ציפור הנעורים המתוקה" מוצג בברודוויי.

1961 - המחזה "ליל האיגואנה" מוצג על בימת ברודוויי ויליאמס זוכה פעם נוספת בפרס "תא המבקרים".

1962 - ויליאמס מופיע על שער "הטיימס", המציג אותו כמחזאי הפעיל הטוב ביותר. עיבוד קולנועי למחזה "ציפור הנעורים המתוקה" עם ג'רלדין פיג' ופול ניומן.

1963 - מאהבו, פרנק מארלו, נפטר מסרטן ריאות. מותו מערער את ויליאמס, החווה דיכאון במשך כעשור.

1969 - מוענק לו תואר "דוקטור לשם כבוד" מטעם אוניברסיטת מיזורי. מאושפז לראשונה בסנט לואיס לצורך טיפול פסיכיאטרי.

1973 - עיבוד טלוויזיוני למחזה "ביבר הזכוכית" עם קתרין הפבורן.

1975 - יוצא לאור ספרו האוטוביוגרפי "ממפיס", העוסק בגלוי בזרותו המינית.

1980 - אמו הולכת לעולמה.

1981 - "מעונן מדי, מעט בהיר" - אחרון מחזותיו שמועלה בעודו בחיים.

1982 - מוענק לו תואר דוקטור לשם כבוד מטעם אוניברסיטת הארוורד.

1983 - נמצא מת במלון "אליזה" בניו יורק.

את לימודי במכללה. להכרה פומבית ראשונה זכיתי בשנת 1940, כאשר הוענקה לי מלגה מטעם "קרן רוקפלר" ובעזרתה חיברתי את "מאבק המלאכים", מחזה שהועלה על הבמה בכיכובה של השחקנית מרים הופקינס.

בריאותי הרופפת מנעה ממני לשרת בצבא במלחמת-העולם השנייה. בשנות המלחמה עסקתי במלאכות שונות ורבות, ביניהן נער מעליות בשעות הלילה וסדרן בתיאטרון בברודוויי. בד בבד המשכתי לכתוב, לא מתוך תקווה להתפרנס מכתובתי, אלא כדרך התבטאות עצמית. כל רגע בחיי נראה לי מסעיר ועשיר בחוויות.

הצלחת המחזה הראשון שלי, הובילה אותי לברודוויי. שם כתבתי, תוך שישה חודשים, את המחזה "ביבר הזכוכית". לאחר שהמחזה הוסרט, זכיתי בתואר המחמיא "יוג'ין או'ניל החדש של התיאטרון האמריקאי". מכאן ואילך, עליתי על דרך המלך. כתבתי את "חשמלית ושמה תשוקה", אותו אני מכנה "חשמלית ושמה הצלחה". המחזה הוסרט בהצלחה וזכה בחמישה פרסי אוסקר. כעת, יכולתי להוסיף ולכתוב באין מפריע את "השושנה המקועקעת", "חתולה על גג פח לוחט", "הרובע העתיק", "ציפור הנעורים המתוקה", "ליל האיגואנה" ואחרים.

בזמנו חשבתי שיש לי קשר מאוד אישי ואפילו אינטימי עם הקהל הבא לראות מחזות. חשבתי ואני עדיין חושב כך. ביישנות חולנית מנעה ממני בעבר לקשור קשר ישיר עם בני אדם, וזאת כנראה הסיבה לכך שהתחלתי לכתוב אל בני אדם סיפורים ומחזות. ואפילו היום, כשביישנות משתקת זאת חלפה יחד עם חלופי הנעורים הקשים שגרמו לה, עדיין יותר קל לי למצוא לשון משותפת עם המון זרים, באור העמום שבאולם ויציע התיאטרונים, מאשר עם יחידים. היותם זרים מקרב אותם איכשהו אלי ומקל עלי את הדיבור אליהם.

נולדתי בעיירה אמריקאית קטנה, מכובדת ושמרנית. כל כך שמרנית, שכל מי שרצה לגור בה, חייב היה לשהות בה לפחות שנה אחת, בטרם שכניו יחייכו אליו. משום שסבי, שבביתו גרנו, היה הכומר הפרסביטריאני במקום, התקבלה משפחתי לעיירה ללא תקופת ניסיון כזאת. אבי, שנשא את השם האדיר קורנליוס קופין ויליאמס, היה מצאצאי המתיישבים באמריקה. אמי הגיעה ממשפחת קוויקרים. לכן, בעורקי זורם דם מהול של לוחמים ופוריטנים. אולי זו הסיבה שקיימות התנגשויות בליבותיהן של הדמויות עליהן אני כותב.

בהולדתי, נקראתי תומאס לאנריאר ויליאמס - שם שהיה הולם יותר אדם המחבר פיוטים לכבוד האבי. למען האמת, הפרס הראשון שקיבלתי בחיי היה פרס מועדון נשים, שחברותיו התפעלו מפיוט שחיברתי לכבוד עונה זו. בשמי המקורי פרסמתי שירים רבים עד שנוכחתי כי שירתי תפלה. לימים, המרתי את שמי לטנסי ויליאמס, לזכר אחד מאבותיי, אשר לחם במדינת טנסי נגד האינדיאנים. ראיתי סמליות בשמי החדש, משום שחוויתי כיצד סופר צעיר חייב להילחם תמיד כחלוץ נגד חבורות של "אינדיאנים" פראיים.

כשמלאו לי שתיים עשרה, עקרה משפחתי צפונה. זה היה צעד טראגי. אחותי ואני לא השכלנו להסתגל לאורח החיים החדש. הילדים האחרים גלגו על מבטאנו הדרומי ומנהגנו וחבורת זאטוטים הייתה הולכת בעקבותי ברחובות וקוראת לי "ילדה". הבית החדש לא שימש לי מפלט נעים, משום שהתגוררנו בדירה קטנה ואפולולית, בתוך יער צפוף של בתים זהים ואפורים. כעת הבנו שקיימים באמריקה שני סוגי בני אדם: עשירים ועניים; ואנו השתייכנו לקבוצה האחרונה. הכרה זו הוטבעה בנפשי בתקופה הרגישה ביותר של הילדות. תגובתי הייתה מרד שהלך וגאה בי עד שהיה חלק בלתי נפרד מיצירתי. כעת אני יכול להעריך את התקופה הקשה ההיא, משום שלדעתי אין המחבר ראוי לשמו אם אינו מכיר את מאבק האיתנים שבין המעמדות.

בעיצומו של המשבר הכלכלי הגדול בארצות הברית, התחלתי ללמוד במכללה ומקץ שנתיים, לאחר שכספי אזל, נאלצתי לחדול מלימודי. במשך שנתיים עבדתי כזבן בבית מסחר לנעליים. זאת הייתה תקופה של עינויי נפש לאדם שוחר חירות שכמותי. יחד עם זאת, למדתי ממקור ראשון מהי מלחמת הקיום בעבודה חדגונית וחסרת תוחלת. כל אותה עת לא חדלתי לכתוב.

העבודה הסיזיפית בימים והכתיבה בלילות, הובילה להתרופפות בריאותי. אך כאשר הרופא ציווה עליי לא לשוב אל חנות הנעליים, החלמתי וחזרתי לגור בבית סבי. באותה עת זכו יצירותיי להצלחה ואני השלמתי

טנסי ויליאמס, אמו ואחותי

החבורה הקטנה שלי, של המפוחדים, המוזרים והגלמודים

כבר מתחילת דרכו כמחזאי, העסיקו את טנסי ויליאמס גברים ונשים שתכונתם העיקרית הייתה להיות שונים מאחרים, יוצאי דופן, המסוגלים ובעצם מוכרחים להשקיף מבחוץ על העולם ולראות את האכזריות והאימה שבו. באחד ממחזותיו אומרת הגיבורה: "אתם, החבורה הקטנה שלי, של המפוחדים, המוזרים והגלמודים". ויליאמס הרגיש תמיד שאנשים אלה, העומדים כאילו מחוץ לחברה, הם במידה מסוימת גם דמויות קומיות. הכרה זו אינה גורעת מהאומץ והסבל של דמויות אלה, או מן האמת בראייתם את העולם. משום שלדמויות אלה העולם אינו משמש כבית, הן לרוב בורחות למשהו או ממשהו. לכן, התאים להן הכינוי "הסוג הבורח", שם שויליאמס בחר לאחד ממחזותיו הראשונים. המשותף לכל הטיפוסים האלה, הוא הכרתם בכך שהם שונים ואחרים מטיפוס האדם המשלים עם החברה והנכנע לה. כזה המוגן על ידי הזדהות מלאה עם הרוב השולט ומוסכמותיו. ביצירותיו המוקדמות מורגש הבוז כלפי הרוב הזה, הקונפורמיסטי, המשלים, אבל לאט לאט מגיע וויליאמס להכרה שהסכנות והפחדים המאיימים על "הטיפוסים הבורחים", מסכנים בסופו של דבר את כל המין האנושי. דמויותיו מותקפות ע"י בני האדם, נאבקות עם עצמן, ובחוקי היקום, כמו הגורל והמוות. לרוב מנסים גיבוריו להינצל על ידי בריחה או מתנחמים זמנית באהבה שהיא בהכרח חולפת ומאכזבת. כמחזאי רצה וויליאמס לומר את האמת על בני האדם, אבל לא רצה לעשות זאת כנטורליסט. לכן, הוא הרבה להשתמש באמצעים ספרותיים ותיאטרליים. למרות העמדה האסתטית שבחר, ישנם רגעים בהם הוא דורש מגיבוריו לדבר ולנוע באופן ריאליסטי ומיד שב לפן האסתטי. אפשר להבחין בכך בשימוש הגלוי והמודע של ויליאמס בקריקטורה. במחזותיו המאוחרים נראה כאילו מנסה ויליאמס לטפל בנושאים ובבעיותיו הישנות בהשלמה אפשרית עם החיים והמוות.

מתוך הספר "עולמו של טנסי ויליאמס" בעריכת ריצ'ארד לויט

מתי הבנת שאתה רוצה לעסוק בכתיבה?

אני חושב שנולדתי סופר. ליתר דיוק בהיותי בן שמונה, כששכבתי מרותק למיטה במשך חצי שנה בשל מחלת הדיפטריה שהשפיעה על פעילות הלב. באחד הלילות הייתי משוכנע שאני עומד למות. חוויתי חוויה מוזרה, מיסטית ממש, כאשר מול עיניי ראיתי אור זהוב. אליזבת טיילור סיפרה לי שגם היא חוותה חוויה כזאת. זו הייתה נקודת מפנה בחיי. שרדתי את הלילה ההוא, אבל משהו בי השתנה, לא חזרתי להיות הילד שהייתי, ילד אגרסיבי שמכה את כל הילדים בשכונה וגונב להם את הגולות. הייתי מרותק לבית וחפשתי תעסוקה. שחקתי עם עצמי וכך יצרתי עולם דמיוני. כנראה שכך הפכתי להיות סופר. בגיל 12 כתבתי את הסיפור הראשון שלי.

מהיכן אתה שואב את הנושאים למחזות שלך?

הרעיון לכתיבת המחזה "חשמלית ושמה תשוקה", לדוגמה, נולד מתוך תהליך מעורפל, כמו בכתיבת המחזות האחרים שלי. לאט, לאט הרעיון המעורפל הפך להיות ברור יותר. המחזה נולד מחיזיון שהיה לי, על אישה לא צעירה שנפגעה מהגבר עמו עמדה להינשא. היא יושבת לבדה על כיסא ליד החלון ואור הירח מקרין על פניה המדוכאות. אני מתאר לעצמי שחשבת על אחותי, רוז, שהייתה מאוהבת עד טירוף בבחור יפה תואר. הם נפגשו מידי ערב ובכל פעם שהוא התקשר, היא כמעט התעלפה. לפתע הוא הפסיק להתקשר. אז התחילה ההתדרדרות הנפשית שלה. מהחיזיון הזה נולד המחזה "Blanche's Chair in the Moon", שם מאוד לא מוצלח למחזה לטעמי, לכן שיניתי אותו ל"חשמלית ושמה תשוקה". הבחור שפגע באחותי לא היה דומה באופיו לסטנלי. אלו היו שנות השפל הכלכלי והבחור השאפתן, רצה לקשור קשר עם אבי, שעמד להתמנות לדירקטוריון חברת הנעליים שבה עבד. הוא חשב שהנישואים לאחותי תהיה הדרך הטובה ביותר להתקרב אליו. אך לאחר שאבי הסתבך בקטטה במהלך משחק פוקר, קטטה שכמעט עלתה לו במשרתו, התבטלה מועמדותו ואוזנו שנפגעה בקטטה, שוחזרה באופן מעורר גיחוך. הוא הפך מושא לצחוק בקרב העובדים והבחור יפה התואר נעלם כלא היה. הרעיון למחזה "ביבר הזכוכית" התגבש באיטיות רבה, רבה הרבה יותר מאשר "חשמלית" ומשאר המחזות שכתבת. בתחילה הוא נכתב כסיפור קצר בשם "פורטרט של נערה בזכוכית", שלדעתי הוא אחד מהסיפורים היפים ביותר שכתבת. הסיפור התפתח למחזה כאשר ראיתי כיצד מצבה הנפשי של אחותי הולך ומתדרדר.

מי היו היוצרים שהשפיעו על עבודתך?

איזה סופר השפיע עליי כאיש צעיר?
צ'קוב!

כמחזאי? צ'קוב?

כמספר סיפורים? צ'קוב

גם ד"ה לורנס, הלך הרוח שלו, ההבנה שלו על המיניות ועל החיים באופן כללי.

מה דעתך על האפקט שאתה גורם לצופה במחזות שלך?

כשאני כותב, אני לא שואף לזעזע אנשים, ואני מופתע כשזה קורה. אני חושב שהאמנות צריכה להציג כל דבר המתרחש במציאות ולא להזניח חלקים מסוימים וכל זאת דרך הפריזמה של האמנות עצמה. במחזות שלי אני רוצה לומר את האמת ולפעמים האמת יכולה לזעזע.

איזו עצה אתה יכול לתת למחזאים צעירים?

להיות מחזאי זו לא בחירה. נולדים לזה. מי שרוצה להיות מחזאי, פשוט כותב ושום דבר לא ימנע זאת ממנו. ייתכן שהם לא יוכלו לעמוד בהשפלות, בזעזועים, בחיי המחסור הכרוכים בחיי המחזאי האמריקאי. יחד עם זאת, כנראה שיש להם מספיק חוש הומור, אם הם בכל זאת מצליחים להתגבר על כל המכשולים הללו.

ספר על אופן הכתיבה שלך?

כשאני כותב, אני מדבר את השורות. הכל הופך להיות חזותי כאילו קם לתחייה על במה מוארת. כשהייתי ברומא, בעלת הבית שלי חשבה שיצאתי מדעתי. היא אמרה לבן זוגי: "פרנק, נדמה לי שאדון ויליאמס יוצא מדעתו! הוא מדבר לעצמו בקול רם בחדר השני". "הו", ענה לה פרנק, "הוא פשוט כותב".

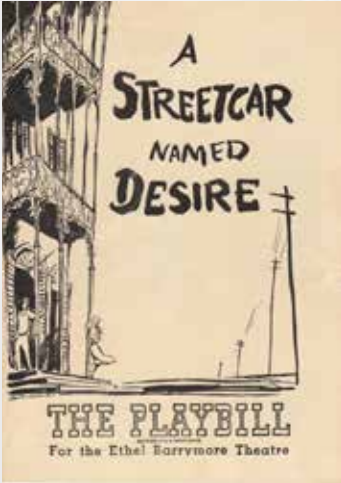
האם תוך כדי הכתיבה אתה חושב על הקהל?

אני כותב בעיקר לעצמי. הקהל לא נמצא בראשי כאשר אני כותב. המסירות ארוכת השנים של לכתיבה פיתחה אצלי אוזן פנימית טובה, כזאת שיודעת איך הדבר עומד להישמע ולהיות מבוצע על הבמה. לכן, אני כותב כדי לספק את האוזן הפנימית הזו ואת התפיסות שלה. הם הקהל שאליו אני כותב.

מתוך סדרת ראיונות שנערכו עם טנסי ויליאמס בשנת 1981 ופורסמו ב "The Paris Review".

השמלית ושמה תשוקה

הפעם הראשונה על הבמה

חברת ה-Play Bill, 1947

ג'סיקה טנדי ומרלון ברנדו, מתוך ההפקה
הבימתית הראשונה, 1947

מרלון ברנדו ווייזן לי, מתוך הסרט,
1951

ההפקה הבימתית הראשונה של "חשמלית ושמה תשוקה", הועלתה בשנת 1947 בתיאטרון "שוברט" בברודוויי בהפקתה של איירין מאייר סלזניק ובבימויו של אליה קאזאן. זמן קצר לאחר מכן, ב-3 בדצמבר 1947, הועברה ההצגה לתיאטרון אתל ברימור. במקור נועדו התפקידים הראשיים לשחקנים מרגרט סולבאן וג'ון גארפילד, אך לבסוף נבחרו השחקנים האנונימיים, מרלון ברנדו בן ה-24 וג'סיקה טנדי. לברנדו הצעיר נערכה בחינה לתפקיד בביתו של טנסי ויליאמס בפרינסטון, בה הוכיח יכולות משחק ואלתור מרשימות. ג'סיקה טנדי לוהקה להפקה לאחר שוויליאמס חזה בה במחזהו "Portrait of a Madonna". לצדם של ברנדו וטנדי, לוהקו השחקנים קים הנטר בתפקיד סטלה וקרל האנטר כמיטש. למרות הסצנות שנחשבו בשעתו מזעזעות והשימוש במילים שעד כה לא נשמעו על בימת תיאטרון, עם סיום ההצגה, עמד הקהל והריע לשחקנים למעלה מחצי שעה. במהלך ההופעות שבר ברנדו את אפו והוחלף על ידי השחקן ג'ק פאלאנס. שחקן נוסף שהופיע בתפקיד זה על בימת ברודוויי ובסיוור ברחבי ארצות הברית היה ראלף מיקר. בשנת 1948 זכתה ג'סיקה טנדי בפרס "הטוני" לשחקנית הטובה ביותר עבור תפקידה בהצגה. בהמשך, הוחלפו ברנדו וטנדי באוטה האגן ואנתוני קווין. השניים הופיעו גם במסע הארצי של ההצגה תחת שרביט הבימוי של הרולד קלורמן. עם סיום המסע, חזרו למספר הופעות נוספות בברודוויי. ההפקה המקורית בברודוויי ירדה בשנת 1949 לאחר 855 הופעות. בשנת 1949 מוצג המחזה בלונדון, בבימויו של לורנס אוליבייה ובהשתתפותה של של וויזן לי, שלימים תגלם את סטלה לצד מרלון ברנדו בגרסה הקולנועית.

מבוסס על המאמר: Criticism on a Streetcar Named Desire: A Bibliographic Survey, 1947-2003. JOHN S. BAK. 2004.

אליה קאזאן

במאי ההפקה הראשונה של המחזה

"זוהי קריאה מנבכי הפנים האפל. שלהבת קטנה מעוותת, פתטית וטועה של אור ותרבות, משמיעה זעקה. אור זה מכובה על ידי כוחות אפלים של אלימות, חוסר רגישות, וולגאריות הקיימים בעולמנו, וזעקה זו הינה המחזה. בלאנש היא סמל לתרבות גוועת ברגעים האחרונים של פרידתה הרומנטית. המחזה הוא טרגדיה פיוטית, אנו עדים לקיצו של יצור בעל ערך ובעל פוטנציאל גדול בעבר, אשר גם בהתדרדרותו יש לו ערך רב מזה של אותן דמויות "בריאות" וגסות המחסלות אותו".

**השמלית
ושמה
תשוקה**
הפקות
קודמות

1959// תיאטרון "אהל"
תרגום: יאיר בורלא | בימוי: מנחם גולן

טובה פרדו ואיתן פריבר

שער התוכניה

1968// תיאטרון "אהל"
תרגום: יאיר בורלא | בימוי: עדנה שביט

ניקו ניתאי ונינט דינר

שמואל וולף, ניקו ניתאי,
יעקב אשכנזי, איתן פריבר

2003//
תיאטרון בית ליסין
תרגום: אהוד מנור
בימוי: אילן רונן

גיל פרנק ומירב גרובר

1979//
התיאטרון העירוני חיפה
תרגום: רבקה משולח
בימוי: אמנון מסקין

אשר צרפתי ולאורה ריבלין

מדוע חזרתי לחשמלית ושמה תשוקה

ההחלטה שלי לחזור ולביים שוב מחזה שכבר ביימתי לפני שנים עשרה שנה, באה בין השאר, בעקבות העובדה שנשארו לי לא מעט סימני שאלה באשר לפיצוח המחזות של טנסי ויליאמס ובמיוחד לגבי המחזה "חשמלית ושמה תשוקה" (כולל ההפקה הקודמת שלי).

השאלות שהטרידו אותי בעיקר היו המיקום הגיאוגרפי והמיקום בזמן של המחזה, שאלות ביחס למוזיקה המתנגנת בו – מוסיקת גז, ניו אורלינס של סוף שנות הארבעים. הגיבור, סטנלי קובלסקי, המכונה "פולק" בפי כולם, משתייך לקבוצת מהגרים מפולין, הנחשבת נחותה בעיני בעלי האחוזות הדרומיים בני המעמד הגבוה, משם באו אשתו סטלה ואחותה בלאנש. חשתי שהגישה שלי בהפקה הקודמת, הייתה מאוד רומנטית ושמרנית ומאד מושפעת, כמובן, מהסרט האלמותי של איליה קאזאן עם מרלון ברנדו ועם ויויאן לי.

במהלך השנים האחרונות, יצא לי לבקר במספר שכונות בערים באירופה דוגמת "ליברפול" בלונדון, "בלוויל" בפריז, "קרויצברג" בברלין ובפרברי מרסיי. שכונות אלה הן בעלות אופי קוסמופוליטי מובהק, בו מתקיים מפגש של קבוצות הגירה מצפון אפריקה ואסיה מחד ומזרח אירופה מאידך. תהיתי מה יקרה אם נמקם את "חשמלית ושמה תשוקה" בשכונה מעין זו, אי שם בראשית שנות התשעים.

תהיתי אם אין מקום לבחון, בצורה משמעותית יותר, את המתח הבין גזעי החבוי בתוך המחזה, את הצפיפות, הרעש והמתח התמידי שבין הפרברים הדרומיים בד"כ והעיר העשירה ולרדת לשורשי תחושת הקיפוח, העוני, התסכול והרקע החברתי המאחד את תושבי המקום, באמצעות מחזה נפלא זה.

טנסי ויליאמס מתאר את הזעזוע שחשה בלאנש מהבית בו מתגוררת סטלה אחותה, מהשכונה ומדירת החדר, שבה רק וילון חוצץ בין חדר המיטות למטבח. הקשרים החברתיים ובעיקר העובדה שאין גבולות במקומות כאלה, בין פנים הבית והחיים שמחוץ לו. אין אינטימיות אך יש חיי חברה אינטנסיביים שבהם תושבי המקום מכירים היטב זה את זה, אך חשדניים כלפי בלאנש וכלפי מה שהיא מייצגת.

היבט נוסף שסקרן אותי לבדוק, הוא הצד האסתטי של המחזה הזה. סקרן אותי לבחון עד כמה ניתן להפשיט ההצגה מאלמנטים ריאליסטיים כמו קירות, דלתות, ארונות קיר, מדרגות וכיו"ב, להתרכז רק באלמנט הנחוץ לכל סצינה ולהפעיל את דמיונו של הצופה בדרך אחרת. אחת מהן היא שימוש במקהלה, שבאמצעות הוראות הבמה של המחזאי, מעצבת את הבמה ולמעשה הופכת למעין מתווכת בין הקהל להצגה. היא זו שאמורה לייצג את העולם בו מתרחש המחזה, הן בזמן והן במקום בשילוב המוסיקה, התנועה והגדרת כללי המשחק עם הקהל בהצגה הזו.

אילן חנוך

בימאי ההצגה, נובמבר 2014

צילימ קוסמופוליטיים

על עיצוב התנועה והמוסיקה בהצגה

מחזהו של טנסי ויליאמס מתרחש בשכונה בה מתערבבים צבעים, ריחות, גזעים ועדות. בגרסתו של אילן רונן, העכשווית והבועטת, מהווה השכונה מסגרת משמעותית לסיפור המחזה. בשכונה הזו - אין פרטיות. אנסמבל השחקנים עוטף את סיפורם של בלאנש, סטלה וסטנלי, ומייצר תחושת מציבות תמידית. לעתים הם אנשי השכונה, לעתים הם פרי דמיונה של בלאנש; הם מלווים אותה, משפיעים עליה, מניעים את עולמה - בדיוק כפי שהסתמכה מאז ומעולם על זרים. כך אנו, כקהל, חווים את אותה הטלטלה שחווה בלאנש, בין ההווה לבין העבר. האנסמבל מייצר את אוירת השכונה, תנועותיו וצליליו מלווים את המסע של בלאנש במקום הזר והצבעוני הזה. תנועת השחקנים על הבמה - לעתים כאיש אחד, לעתים כאינדיבידואלים ותמיד ביחס למצב בו נתונה בלאנש - כמוה כתנועת הצלילים במקום שופע החיים הזה. כמו התנועה, כך גם המוסיקה; הצלילים המלווים את בלאנש נעים בטווח שבין הצלילים שבראשה לבין צילי השכונה הקוסמופוליטית. בראשה - מוטיבים חוזרים המייצרים את תחושת הפחד מנטישה. ובשכונה - שילוב אלמנטים בין ערב למערב; עולם הג'אז מתמזג עם מוסיקת אינדי צעירה ובוועטת ממדינות ערב, והפסקול הופך אקלקטי כמו מגוון הגזעים, העדות והדמויות ביצירה. כך, בעבודתי התנועתית והמוסיקלית ביצירה, זכיתי בהזדמנות נפלאה ליצור קשת של גוונים וצלילים, הפועלים יחד למען מטרה משותפת - היצירה השלמה שלפניכם.

מירי לזר (מעצבת התנועה ועורכת המוסיקה), נובמבר 2014

DESIRE

החשמלית מניו אורלינס

החשמליות בניו אורלינס הן חלק בלתי נפרד מרשת התחבורה של העיר ומנופיה. מאז המחצית הראשונה של המאה ה-19 הפעילה העיר עשרות קווים, הארוך והוותיק ביותר הוא קו שדרות סינט צ'ארלס, הפעיל עד היום. קו חשמליות נוסף Desire Street, הקרוי על שם הרחוב בו נמצאת תחנתו האחרונה, הונצח במחזה שכתב טנסי ויליאמס בתקופה בה התגורר בעיר. הקו שפעל בין השנים 1920-1948, החל את מסלולו ברובע הצרפתי (שהונצח אף הוא במחזה של ויליאמס, "הרובע העתיק") והסתיים ברחוב התשוקה (Desire Street) הממוקם בשכונת Bywater. בשנת 1948 הומרה החשמלית לקווי אוטובוס. בשנים האחרונות נעשו ניסיונות להחיות מחדש את החשמלית מרחוב התשוקה, אך עד כה למערכת התחבורה האזורית של ניו אורלינס אין כל כוונה לחדש את הקו.

מתוך: Desire Street: A True Story of Death and Deliverance in New Orleans. Farrar, Straus, and Giroux. 2005.

העיבודים הקולנועיים למחזותיו של טנסי ויליאמס עקפו את הצנזורה ההוליוודית והותירו את חותמם. נשים חזקות או שבורות. גברים רבי און או חלשים. עלילות ריאליסטיות, אבל על גבול ההזיה אורי קליין

"סטלה! היי סטלה!" זעקתו של סטנלי קובלסקי, בגילומו של מרלון ברנדו, סמוך לסוף גרסתו הקולנועית של הבמאי איליה קאזאן מ-1951 למחזהו של טנסי ויליאמס "חשמלית ושמה תשוקה", הייתה לאחת הציטטות הקולנועיות הידועות ביותר בכול הזמנים. עשרות חיקויים ופרודיות שלה הושמעו על מסך הקולנוע והטלוויזיה מאז הושמעה לראשונה בסרט. אפילו איליין, באחד מפרקי הסדרה "סיינפלד", זועקת את המלים האלה שוב ושוב כשהיא פוגשת אשה ששמה סטלה. רבים ממחזותיו של טנסי ויליאמס, עובדו לסרטי קולנוע מצליחים. הנועד והמהולל שבהם הוא הגרסה הקולנועית של "חשמלית ושמה תשוקה", שב-19 בספטמבר ימלאו 60 שנה להקרנת הבכורה שלו, שהתקיימה בניו יורק. המחזה עלה בברודוויי ב-3 בדצמבר 1947, בבימויו של קאזאן והוצג קרוב ל-900 פעמים. את ההצגה הפיקה איירין מאייר סלזניק, בתו של לואי ב' מאייר, מנהלה הכל יכול של חברת אם-ג'י-אם, ולמשך שנתיים אשתו של המפיק דיוויד או סלזניק ("חלף עם הרוח"). מרלון ברנדו הפך לכוכב בעקבות הופעתו כסטנלי במחזה. לצדו, בתפקיד בלאנש דיבואה, גיסתו השברירית, השבויה בהזיות, הופיעה ג'סיקה טנדי. ותיקי עולם התיאטרון והקולנוע באמריקה עדיין מדווחים על ההלם שנגרם להם כשראו לראשונה את ברנדו על הבמה בתפקיד סטנלי. בבת אחת, הם טוענים, השתנו פני המשחק הבימתי. ב-1949 הועלה המחזה בבריטניה בבימויו של לורנס אוליבייה. את סטנלי גילם בונאר קולינג, שחקן בריטי שנולד באמריקה, ובתפקיד בלאנש הופיעה ויוויאן לי, אשתו של אוליבייה באותן שנים. לטענת המבקרים שצפו בשתי ההפקות, אף שטנדי הייתה טובה בתפקיד, לי התעלתה עליה, אולי משום שנוצרה סמביוזה בין שבריריותה הנפשית של השחקנית, שסבלה כל חייה מדו קוטביות, לזו של הדמות שגילמה. זכויות ההסרטה של המחזה הוצעו לאלופנים בהוליווד, אבל כמה מהם חששו לקנות אותן מחשש שהצנזורה הפנימית, ששלטה בהוליווד, לא תאפשר להם להעבירו אל הבד בצורה נאמנה. לבסוף נמכרו הזכויות לחברת האחים וורנר, שגייסה להפקה את קאזאן, במאי ההצגה המקורית, ורבים משחקני ההפקה המקורית (ברנדו, קים הנטר, שגילמה את סטלה, קרל מולדן, שגילם את מיטש, המחזר אחרי בלאנש, ועוד). טנדי הוחלפה בוויויאן לי, משום שזו זכתה לביקורות טובות יותר ממנה והייתה מוכרת יותר. שמו של ברנדו, שהופיע קודם לכן בסרט אחד בלבד, "הגברים" של פרד זינמן, שלא זכה להצלחה קופתית, לא היה מוכר מחוץ לעריה הגדולות של אמריקה.

הסרט "חשמלית ושמה תשוקה" הופק ב-1951, אבל זו לא הייתה הפעם הראשונה שמחזהו של ויליאמס הגיע לבד הקולנוע. שנה קודם לכן יצאה הגרסה הקולנועית של מחזהו הקודם, "ביבר הזכוכית". אבל הסרט, שביים אירווינג ראפר בכיכובה של שחקנית התיאטרון הבריטית האגדית גרטרוד לורנס שגילמה את דמותה של אמנדה וינגפילד, האם השולטת בחיי בתה השברירית לורה, לא זכה להצלחה ביקורתית או קופתית. מכיוון שמחזותיו של ויליאמס עוסקים בנושאים פרובוקטיביים, בוודאי בכל הקשור להוליווד של שנות ה-50, מפיקי ויוצרי הגרסה הקולנועית של "חשמלית ושמה תשוקה", וגם מפיקי ויוצרי גרסאות קולנועיות נוספות של מחזותיו, נדרשו על ידי הצנזורה הפנימית לעשות שינויים בטקסט המקורי של המחזה. כל רמז להומוסקסואליות של בעלה של בלאנש, שהתאבד, הוסר מהמחזה; סצינת האונס של בלאנש על ידי גיסה, סטנלי, מותנה; ובעוד שבמקור סטלה, אשתו של סטנלי, נשאר עמו, יוצרי הסרט נדרשו לשנות את הסוף כך שיתאים לדרישות הצנזורה הפנימית שאין חטא ללא עונש: בסוף הסרט נרמז שסטלה עוזבת את סטנלי בעקבות האונס של אחותה, שגורם להתמוטטותה הנפשית הסופית של בלאנש. באוטוביוגרפיה שלו כתב ויליאמס שלמרות "הסוף ההוליוודי" שנכפה על מחזהו, הוא היה מרוצה מהתוצאה, בעיקר בגלל הופעתו הנפלאה של צוות השחקנים שכלל גם את דן בן אמוץ. סרטו של קאזאן, שהיה ללהיט, היה מועמד ל-12 פרסי אוסקר, ובהם פרס הסרט הטוב ביותר (הוא הפסיד ל"אמריקאי בפאריס" של וינסנט מינלי). קאזאן, שהיה מועמד לפרס הבימוי הטוב ביותר הפסיד לג'ורג' סטיבנס, במאי "מקום בשמש". הפרדוקס המתלווה לתוצאות חלוקת פרסי האוסקר באותה שנה הוא שמבין ארבעת שחקני הסרט שהיו מועמדים לפרסים (ברנדו, לי, הנטר ומולדן), היחיד שלא זכה היה ברנדו (הפרס הוענק להמפרי בוגרט על הופעתו ב"המלכה האפריקאנית" של ג'ון יוסטון). האוסקר שהוענק לוויויאן לי היה השני בו זכתה. 12 שנים קודם לכן היא זכתה בפרס על הופעתה כסקרלט אוהרה ב"חלף עם הרוח". ברנדו פוצה על הפסדו ב-1954 כשזכה באוסקר הראשון שלו על הופעתו ב"חופי הכרך", אף הוא בבימוי קאזאן.

חוויה עלובה

"שום דבר אנושי אינו מגעיל אותי", אומרת האנה, אחת מגיבורות "הלילה של האיגואנה", מחזהו הגדול האחרון של טנסי ויליאמס, לשאנון, כומר אלכוהוליסט שהודח מתפקידו, אחרי שהיא מספרת לו על החוויה המינית היחידה שהיא עברה, ושאנון מביע את הזדעזעותו מאותה חוויה עלובה. ואמנם, יכולתו של ויליאמס לחבוק אל תוך עולמו את כל נפגעייה של האנושות – נשים חזקות או שבורות, גברים רבי און או חלשים – ולעשות זאת בחמלה ללא שמץ של סנטימנטליות, היא זו שהפכה את עולמו התיאטרוני והקולנועי, כאשר הוא היה במיטבו, למרגש כל כך. ויליאמס היה רב אמן של הריאליזם הפיוטי; הדיאלוגים שהוא כתב הידהו בשפה מדוברת ויום-יומית. אבל היה להם גם רובד נוסף, שהעלה אותם לתחום הפיוט, וכאלה היו גם העלילות של מחזותיו, ריאליסטיות אבל תמיד על גבול ההזיה הפיוטית. ויליאמס עצמו חי על קו התפר בין שפיות לטירוף, וכאלה היו גם רבים מגיבורי מחזותיו, ובראשם בלאנש, שמשפט הסיום שלה ב"חשמלית ושמה תשוקה", כאשר באים לאשפז אותה, הוא "I have always depended on the kindness of strangers".

שתי גרסאות טלוויזיוניות הפוקו בארצות הברית למחזה: ב-1984 גילמו אן מרגרט וטריט ויליאמס את דמותם של בלאנש וסטנלי בהפקה שביים ג'ון ארמן. ב-1995 גילמו ג'סיקה לאנג ואלק בולדווין את התפקידים בהפקה שביים גלן ג'ורדן. שתי ההפקות היו טובות ונאמנות למקור יותר מסרטו של קאזאן, אבל הן לא השתוותו בעוצמתן לגרסה הקולנועית.

להלן מבחר של עיבודים קולנועיים למחזות של סנסי ויליאמס:

השושנה המקועקעת (1955) בימוי: דניאל מאן

המחזה מגולל את קורותיה של אלמנה בלואיזיאנה המקדישה את חייה לזכר בעלה המת. ויליאמס כתב את המחזה לאנה מניאני, אבל השחקנית האיטלקייה חששה להופיע מידי ערב בברודוויי במחזה דובר אנגלית. בגרסה הקולנועית של המחזה, שהוצג לראשונה ב-1951, היא הסכימה להופיע, והתפקיד זיכה אותה באוסקר. ברט לנקסטר גילם את נהג המשאית החודר לחייה של האלמנה, ואפילו מקעקע על חזהו ורד, בדומה לזה שהיה לבעלה המת.

בייבי דול (1956) בימוי: איליה קאזאן

ויליאמס כתב תסריט מקורי למלודרמה הקומית הזאת, שנחשבה לאחד הסרטים הנועזים ביותר של התקופה(הצנזורה הפנימית סירבה לאשר אותו והוא לא הוקרן ברבים מאזריה השמרניים ביותר של אמריקה). זהו סיפורו של גבר בגיל העמידה(קרל מולדן), הנישא לנערה בת 19(קרול בייקר). ההסכם ביניהם הוא שהיא תסכים לשכב עמו ביום הולדתה ה-20, אבל בינתיים הוא מתקשה להתמודד עם התנהגותה הפרטטנית והילדותית עם גברים אחרים, ובהם בחור צעיר יותר(איליי ואלאך). אמריקה סערה בגלל כרזת הסרט בה נראית בייקר שוכבת בעריסת תינוק בכותונת לילה קצרה ומוצצת אצבע.

חתולה על גג פח לוהט(1958) בימוי: ריצ'רד ברוקס

הצנזורה ההוליוודית הפנימית כפתה על יוצרי הסרט להסיר מהמחזה, שהוצג לראשונה ב-1955, כל רמז להומוסקסואליות של הגיבור שלו. למרות זאת התוצאה מחשמלת, לא במעט בזכות הופעתם של אליזבת טיילור כמגי ופול ניומן כבעלה, בריק, שנישואיהם במשבר. הסרט, כמו המחזה, משרטט את דיוקנה של משפחה דרומית רבת כוח שהולכת ומתפוררת. מגי "החתולה" היא הכוח היחידי שמבשר אמת ולא שקר, חיים ולא מוות.

לפתע בקיץ האחרון (1959) בימוי: ג'וזף ל' מאנקביץ'

עוד אחד מהסרטים הנועזים ביותר של תקופתו. הוא מבוסס על מחזה בן מערכה אחת שהוצג לראשונה באוּן-ברודוויי ב-1958. אף שגם בו המלה הומוסקסואל אינה מוזכרת, הסרט היה לאבן דרך(בעייתית אך רבת עוצמה) בתולדות ייצוג הומוסקסואליות על בד הקולנוע האמריקאי. כל זאת בגלל סיפורו הביזארי של משורר, סבסטיאן, שממש נאכל בידי מעריציו בחוף בחופשת הקיץ האחרונה שבילה באירופה עם אחייניתו(אליזבת טיילור) באחת מהופעותיה הגדולות ביותר). העלילה מתמקדת בניסיונה של אמו של אותו משורר מת (קתרין הפבורן, ששגאה את הסרט, את מאנקביץ' ואת הופעתה בו) לאשפז את אחייניתה ולמחוק את הזיכרון הזה מתודעתה. מונטגומרי קליפט גילם את הרופא שהאם מגייסת כדי לעזור לה במזימתה.

המין הנמלט (1960) בימוי: סידני לומט

מרלון ברנדו ואנה מניאני חזרו לטריטוריה של ויליאמס בגרסה הקולנועית הזאת של מחזהו "Orpheus Descending", שהוצג לראשונה ב-1957 וכמו הסרט לא זכה להצלחה. ברנדו גילם בסרט נווד עם גיטרה, לבוש מעיל מעור נחש, שעובד בחנותה של מניאני, המגלמת אשה רעבה לאהבה, שבעלה גוסס מסרטן. בעלילה מעורבת גם בתה המופקרת של אחת המשפחות המכובדות באזור(ג'ואן וודוורד), החושקת אף היא בנווד.

קיץ ועשן (1961) בימוי: פיטר גלנויל

המפגש הבלתי אפשרי בין הנשמה לבשר הוא נושא המחזה של ויליאמס, שעבר גלגולים שונים וגם נקרא בשמות שונים. הוא הוצג לראשונה, ללא הצלחה רבה, ב-1948. אלמה, בתו הרווקה של כומר(ג'רלדין פיג', שכיכבה בהפקה של המחזה ב-1952), מייצגת את הנשמה. ג'ון(לורנס הארווי), הסטודנט לרפואה שחי חיים מתירניים, ובו היא מאוהבת, את הבשר. היא מנסה להידמות לו והוא עושה כל מאמץ להשתנות בשבילה, וכך הם מחמיצים זה את זה שוב ושוב.

השושנה המקועקעת

ציפור הנעורים המתוקה

חשמלית ושמה תשוקה

ביבר הזכוכית

חתולה על גג פח לוהט

ליל האיגואנה

האביב הרומאי של הגברת סטון (1961) בימוי: חוזה קינטור

וויאן לי חזרה להופיע בסרט על פי טנסי ויליאמס בעיבוד לנובלה של ויליאמס שמציגה את סיפורה העגום של שחקנית אמריקאית מזדקנת. היא עוברת לגור ברומא ומתאהבת בג'יגולו צעיר(וורן ביטי), שאת הסרסורית שלו מגלמת לוטה לניה, אלמנתו של המלחין קורט וייל. ב-2003 הופקה לנובלה, בימוי רוברט אלן אקרמן, גרסה טלוויזיונית בהשתתפות הלן מירן, אוליביה מרטינז ואן בנקרופט, שחסרה לה הפגיעות הנוגעת ללב שווייזן לי הביאה לתפקיד השחקנית הבוחרת במוות על חשבון הבדידות.

ציפור הנעורים המתוקה (1962) בימוי: ריצ'רד ברוקס

נווד ששמו צ'אנס ויין(פול ניומן) חוזר לעיר הולדתו בחברת אלכסנדרה דל לאגו(ג'רלדין פייג' בהופעתה הקולנועית הגדולה ביותר), כוכבת קולנוע מסוממת, שהקריירה שלה דעכה, כדי לחדש את הקשר שלו עם הוונלי (שירלי ניט), בתו של אחד מעשירי המקום(אד בגלי, שזכה באוסקר על תפקידו), שהפריד בעבר בין שני האוהבים הצעירים. גם הפעם התערבה הצנזורה הפנימית בעלילת המחזה, שהוצג לראשונה ב-1959, ותבעה לשנות את הסוף המצמרר של המקור לסוף מזעזע פחות. ב-1989 השתתפה אליזבת טיילור בתפקיד הכוכבת המזדקנת בגרסה טלוויזיונית של המחזה, שביים ניקולאס רוג.

תקופת הסתגלות (1962) בימוי: ג'ורג' רוי היל

קומדיה רומנטית נוסח טנסי ויליאמס. אחות במוסד פסיכיאטרי(ג'ין פונדה הצעירה, מצחיקה מאוד) נישאת לאחד ממטופליה(ג'ים האטון), חייל שסובל מהלם קרב. הם נוסעים לירח הדבש שלהם במכונית לוויית וכאשר הם נקלעים למריבה הוא נוטש אותה בבית חברו הטוב ביותר(טוני פרנצ'וזה), שאשתו (לואיס נטלטון) עזבה אותו זה עתה.

ליל האיגואנה (1964) בימוי: ג'ון יוסטון

עיבוד למחזה, שהוצג לראשונה ב-1961 בהשתתפותה של של בטי דייוויס, שפרשה מההצגה כעבור זמן קצר והוחלפה בשלי וינטרס. כומר אלכוהוליסט שהודח מתפקידו(ריצ'רד ברטון) והופך למדריך תיירים במקסיקו, נוטש חברת תיירות אמריקאיות מעצבנות במלון ינדח שמנהלת מקסין הנמרצת(אווה גרדנר) והאורחים הנוספים היחידים בו הם האנה (דבורה קר), שמטפלת באביה, משורר קשיש. בזכות הבימוי האקספרסיבי של יוסטון והופעתם של ברטון, גרדנר וקר, זהו אחד העיבודים הקולנועיים הטובים ביותר של מחזה מאת ויליאמס.

מבנה זה נועד להריסה (1966) בימוי: סידני פולאק

עיבוד למחזה בן מערכה אחת של ויליאמס, שהוצג לראשונה ב-1946. בכתיבת התסריט היה שותף פרנסיס פורד קופולה. העלילה, המתרחשת בשנות השפל הכלכלי, מציגה את סיפור האהבה הטראגי המתפתח בין עובד חברת הרכבות(רוברט דפורד), המגיע לעיירה קטנה כדי לסגור את תחנת הרכבת המקומית, שהיא מקור ההכנסה העיקרי של תושבי העיירה, ומתאהב באחת מצעירות המקום(נטלי ווד), שהתנהגותה המתירנית העניקה לה דימוי מפוקפק וכל רצונה לצאת מהעיירה שאין בה עתיד.

בום (1968) בימוי: ג'וזף לואיס

עיבוד ביזארי, אך מהפנט בדרכו האקסצנטרית, של מחזהו הכושל של טנסי ויליאמס "רכבת החלב אינה עוצרת כאן יותר", שבין השאר הוצג בברודוויי ב-1964 בהשתתפותה של טלולה בנקדה ובימויו של טוני ריצ'רדסון וירד אחרי חמש הופעות בלבד. לחייה של האישה העשירה בעולם(אליזבת טיילור), שחיה באי מבודד ליד חופי איטליה, ואולי גוססת ממחלה מסתורית, חוזר משורר מסתורי(ריצ'רד ברטון), שהוא אולי מלאך המוות. המחזאי, הבמאי והשחקן הבריטי נואל קאוורד גילם בסרט, שהיה כישלון גדול, דמות המכונה "המכשפה של קאפרי".

ביבר הזכוכית (1987) בימוי: פול ניומן

גרסה קולנועית מכובדת של המחזה שפרסם את שמו של ויליאמס בהשתתפותה של ג'ואן וודוורד, אשתו של ניומן, כאמנדה וינגפילד, ג'ון מלקוביץ' כטום, קארן אלן כלורה וג'יימס נטון כאורח בבית משפחת וינגפילד.

הכתבה פורסמה בעיתון "הארץ". 18.03.2011
כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון "הארץ" בע"מ

נטע הקר

רבקה משולח

אילן רונן

אילן רונן (בימוי)

נשיא "איחוד תיאטראות אירופה" (UTE), קדנציה שניה. מנהלו האמנותי של תיאטרון הבימה. מנהלה האמנותי של קבוצת צעירי הבימה (1996-2004). מנהלו האמנותי של תיאטרון הקאמרי (1984-1992). מנהלו האמנותי של תיאטרון החאן (1982-1975). שותף להקמת הבמה הסאטירית בתיאטרון "צוותא" (1977). בין עבודותיו: "עקומים", "מחכים לגודו" (ת, חיפה, על עבודה זו נבחר ע"י אוניברסיטת מישיגן לאחד הבימאים הבולטים בשנות ה-80). בתיאטרון בית ליסין: "מותו של אנרכיסט", "חשמלית ושמה תשוקה". בתיאטרון הקאמרי: "טוב" (הצגת השנה ובימאי השנה בעיתון "מעריב"), "קסטנר" (פרס מסקין למחזה המקורי), "מיכאל קולהאס", "אמא קוראז", "גם הוא באצילים", "נורה", "חפץ", "הבכיינים". בתיאטרון הבימה: "החייל האמיץ שווייץ", "קן הקוקיה", "מחכים לגודו", "הקומיקאים", "כתר בראש", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "מלחמה", "הלהקה", "אנה קרנינה", "מסילה לדמשק", "ביקור הגברת הזקנה", "הסוחר מוונציה" (ההצגה הזומנה לייצג את ישראל בפסטיבל שייקספיר הבינלאומי בתיאטרון "הגלוב" בלונדון, במאי 2012), "הקמצן". זכה בפרסים ע"ש משה הלוי, שמעון פינקל, יוסף מילוא, פרס רוזנבלום. ביים את "קסטנר" בת' העירוני של הילברן, גרמניה (1988), ההצגה "מיכאל קולהאס" השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים באדינבורג וורשה (1987/8), בסיבוב הופעות בגרמניה (1988) וברוסיה (1990). ביים את "גם הוא באצילים" בתיאטרון "מאלי" במוסקבה (1990). ההצגה "מחכים לגודו" השתתפה בפסטיבל מנצ'סטר (1994), "מעגל הגיר הקווקזי" בפסטיבל בינלאומי לתיאטרון גרמני (2000), "מלחמה" בתיאטרון "סטאבילה", טורינו, בתיאטרון "קאטונה", בודפשט, בתיאטרון "בולאנדרה", בוקרשט (אפריל, 2007), "ב' תיאטרן דואה", פארמה (2008), "אנה קארנינה" בבוקרשט (2008), "מסילה לדמשק" במוסקבה (2012), "הסוחר מוונציה" בפסטיבל שייקספיר הבינלאומי בתיאטרון "הגלוב" בלונדון (2012), באלקלה דה אנרס, ספרד (2013).

רבקה משולח (נוסח עברי)

בוגרת החוגים לספרות עברית ולתיאטרון באוני' ת"א. תרגמה כ-120 מחזות עבור כל התיאטרונים בישראל. בין עבודותיה בשנים האחרונות: "העז או מי זאת סילביה?", "אנה קרנינה", "ביקור הגברת הזקנה", "משהו טוב" (עם "מ.ר.א.ה" קריית שמונה), "הדה גבלר" (ת. הבימה), "האגם המזוהב" (ת. בית ליסין). "מגנוליות מפלדה", "בעקבות הזמן האבוד" ("בית צבי"). "אמא מלכה", "לילה טוב אמא" (עם אנסמבל הרצליה) (ת. חיפה). "מעגל הגיר הקווקזי" (ת. הקאמרי), "ימי שלישי עם מור" (ת. הקאמרי בשיתוף ת. חיפה), "וניה, סוניה מאשה ושפיץ" (ת. הקאמרי בשיתוף ת. חיפה). "נשים לא מצוירות", "אפריל הקסום", "נורה" (ת. באר שבע). "מסיבת יום הולדת", "המסיבה של אביגיל" (עבודות תיאטרון בשיתוף ת. הספריה). "סיפור אהבה בשלושה פרקים" (ת. תהל). "נישואים", "גן הדובדבנים", "הדוד וניה" (ת. החאן). "בית ברנרדה אלבה" האקדמיה לתיאטרון (ת. באר שבע). "לילה טוב אמא" (אנסמבל הרצליה בשיתוף חיפה). פרסים: 1990 - הפרס ע"ש חנה וגוטליב רוזנבלום. ב-1997 הפרס ע"ש עדה בן נחום על תרגום "שלוש נשים גבוהות", "מאסטר קלאס", "המנצח". ב-2004 הפרס לתרגומי מופת ע"ש שאול טשרניחובסקי, מטעם עיריית ת"א. ב-2005 פרס מתרגמת השנה על "דמוקרטיה". ב-2006 הפרס ע"ש עדה בן נחום על "העז, או מי זאת סילביה?" ב-2008 פרס מתרגמת השנה על "אנה קארנינה".

נטע הקר (תפאורה)

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון בפולטנה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. מרצה לעיצוב בצלאל. בין עבודותיה: תיאטרון ובמה - עיצוב תלבושות: "קופסה שחורה", "בגדי המלך" (ת. הבימה), "ילדי הנרות" (ת. קאמרי), "צל חולף" (ת. החאן), "מקווה", "אז בפראג" (ת. בית ליסין), "גלילאו" (ת. באר שבע), "ONE" "ריטה המופע, קיץ 2006, מיומנה BE, ניו יורק. עיצוב תפאורה: "הלהקה", "השוטר אזולאי" (ת. הבימה), "אמא קוראז", "מכולת" (ת. הקאמרי). "הפלייבוי של עולם המערבי" (ת. הספרייה). "יסודות עוינים", "אל עצמי" (ת. הקיבוץ). "אווטאר" בפסטיבל עכו (על עבודה זו זכתה בציון לשבח). "פוטו בגדאד", "ברוקלין בוי", "משיח", "אפריל הקסום", "הרוזן ממונטה כריסטו" (על הפקה זו זכתה בפרס מעצבת התפאורה לשנת 2009), "מהומה רבה הלא דבר", "איזה יופי" (ת. באר שבע). "שרה גיבורת ניל" (ת. מדיטק). "סינית אני מדברת אליך" (ת. בית ליסין). "הצוענים של יפו" (ת. החאן). עיצוב תפאורה ותלבושות: "צורה לאהבה", "כתר בראש", "מבקר המדינה", "טייפ" (ת. הבימה), "זהב טורקי", "מי מפחד מוירגי'ניה וולף" (ת. הקאמרי). "מהמטבח באהבה" בפסטיבל הצגות ילדים בחיפה (פרס ראשון לעיצוב תפאורה ותלבושות). "החתונה האחרונה" (ת. חיפה). "הזמיר" - מסיבת פיג'מות" בפסטיבל ישראל. "ג'יפס", "טובינר", "חבלי משיח" (ת. באר שבע). "רק אתמול נולדה", "הדבר האמיתי", "עלמה ורות", "שם פרטי" (ת. בית ליסין), "בומרנג" (ת. חיפה), "נסך האגדות" (ת. חיפה). "רק אתמול אשר הפקות, geanes& jeans אחינועם ניני, "אוזו ומוזו מכפר קאקרוז" (ת. מדיטק, פרס מעצבת הבמה לשנת 2008 להצגות ילדים). האופרה "Baruch Shweigen" ב Staatstheater Braunschweig - גרמניה.

אסי אשד

זיו וולושין

מירי לזר

עפרה קונפינו

עפרה קונפינו (תלבושות)

בוגרת החוג לתיאטרון במגמת עיצוב, אוניברסיטת ת"א. תואר שני בעיצוב תלבושות ותפאורה מאוניברסיטת N.Y.U. בין עבודותיה: בתיאטרון החאן: "השחף", "ידון פרלימפלין ואהובתו לבליסה בגן ביתו", "אשליה" "הנסיכה האמריקאית". בתיאטרון בית ליסין: "צור וירושלים", "סינית אני מדברת אליך", "תפוחים מן המדבר", "נהג ציירת", "מכולת" (שת"פ עם הקאמרי). בתיאטרון הקאמרי: "עיר הנפט", "שמו הולך לפניו" (בשיתוף עם ת' חיפה), "ביבר הזכוכית", "האב", "אנטיגונה" (שת"פ עם הבימה), "חגיגה" (שת"פ עם הבימה), "משרתם של שני אדונים", "הכתובה", "הרטיטי את ליבי", "הנפש הטובה מסצ'ואן", "מעגל הגיר הקווקזי", "בית ספר לנשים", "קזבלן", "כולם רוצים לחיות". בתיאטרון הבימה: "מראה מעל הגשר", "נמר חברבורות", "השוטר אזולאי", "אותו הים", "אלוף הבונים" (בשיתוף תיאטרון הקאמרי), "קוויאר ועדשים", "ליזיסטרטה", "החיהל האמיץ שווייק". בתיאטרון חיפה: "מי דואג לילד", "אנשים קשים", "רוח ים".

מירי לזר (תנועה ועריכה מוסיקלית)

בוגרת מצטיינת של המסלול לתיאטרון מחול ב"סמינר הקיבוצים", 2009. תלמידת תואר שני בתכנית הבינתחומית לאומנויות, אוניברסיטת תל אביב. כוראוגרפית, בימאית ועורכת מוסיקלית. בימה עם מאור זגורי את ההצגה המצטיינת לפסטיבל עכו 2010, "25" (ציון לשבח על בימוי). בימה בצוותא את יצירת תיאטרון-המחול DISTANZ וב"סמינר הקיבוצים" את יצירת תיאטרון-המחול "פולארוד" שהוזמנה לפסטיבלי תיאטרון בינלאומיים. בין הצגותיה ככוראוגרפית ועורכת מוסיקלית: בת. הבימה: "הסוחר מוונציה", "מישהו ימות בסוף", "נתתי לה חייו", "הכיתה שלנו" (בשיתוף ת. הקאמרי). בת. תמונע: "אבסנט", "המחברת הגדולה". בצוותא: "בתולים", "הרדופים" (פרס "קיפוד הזהב" 2013). פסטיבל ישראל בדימונה: "שלג ויער". תיאטרון אורנה פורת: "לשמור על הכדור". ב"סמינר הקיבוצים": "בגלל הלילה", "הומאז". בת. באר שבע: "הביתה הביתה". בת. הקאמרי: "מקבת". מעצבת את פסקול סדרת הטלוויזיה "זגורי אימפריה".

זיו וולושין (עיצוב תאורה)

בוגר "סמינר הקיבוצים" בתיאטרון. בין עבודותיו: "פשוטה", אלף לילה", "החוטם" כוכב איר", "מר פרסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", הסוחר מוונציה", "לא אשנא", "השבועה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה" (ת. הבימה). "אח אח בום טראח", "סיפורי גילגמש" (זוכה פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2003, 2009). "אישה בחולות" (זוכה פרס התאורה, קיפוד הזהב 2006), "נשים זרות" (זוכה פרס התאורה, קיפוד הזהב 2007) (ת. יפו). "הקסם של אורנה" (תיאטרון אורנה פורת, זוכה פרס תאורן הצגות הילדים). "ערבה" (תיאטרון נוצר, זוכה פרס התאורה, קיפוד הזהב 2012), "האסיר מהקומה ה-14" (ת. הקאמרי ות. באר שבע). "היידו", "הכיתה המעופפת", "מלך היהודים", "המכשפה בבית ממוול" (תיאטרון המדיטק, זוכה פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2012). "מלאכת החיים", "סיפור ישן חדש" (ת. בית לסין), "משהו למות בשבילו", "בומרנג" (ת. חיפה). "החיים בשלוש גרסאות", "המחברת הגדולה" (ת. גשר), "הכל בגן", "חבלי משיח", "רק אתמול נולדה", "בין חברים" (ת. באר שבע). באופרה - "דידו ואניס", "הרמאי", "פונדק הרחות" (אופרה קאמרה).

אסי אשד (שפה ודיבור)

השתלמה בסטרטפוד אצל סיסילי בארי (RSC) ובלונדון אצל פטי רודנברג (RNT). בין עבודותיה: בת. הבימה: "הקמצן", "אדם לא מת סתם", "השבועה", "פרסונה", "הסוחר מוונציה", "קוויאר ועדשים", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "חברון", "מסילה לדמשק". בת. הקאמרי: "המלט", "היה או לא היה", "המלך ליר", "ריצ'רד ה-II", "ריצ'רד ה-III", "מקבת", "עוץ לי גוץ לי". בת. חיפה: "סיפור פשוט", "המלט", "מקבת". בת. גשר: "סונטת קרויצר", "כולם רוצים להוליווד". בת. הספריה: "ריצ'ארד השני", "קילגולה", "ריצ'ארד השלישי". בת. החאן: "האדרת", "בגידה", "האשליה", "אסתרליין יקירת". בת. באר שבע: "אלוף הסוררת", "הרבה רעש על לא כלום". באנסמבל עיתים: "הדיבוק", "כישוף". מלמדת ב"בית צבי".

אנה דוברוביצקי

עמוס תמם

ייגניה דודינה

ייגניה דודינה (בלאנש)

בוגרת האקדמיה הממלכתית לאמנות במוסקבה. שיחקה בתיאטרון ע"ש מאייקובסקי. עלתה ארצה ב-1990 והצטרפה לתיאטרון "גשר" מיום היווסדו. הופיעה בתפקידים ראשיים ברוב הצגות התיאטרון, ביניהן: "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים" (אופליה), "משפט דרייפוס" (מרים), "מולייר" (ארמנדה), "האידיוט" (אגלאיה), "אדם בן כלב" (ג'ני/גרסטון), "בשפל" (נטשה), "טרטיף" (דורין), "עיר" (בסקה/הילד בבל), "שלוש אחיות" (מאשה), "אוקלים" (איזבל), "מזימה ואהבה" (ליידי מילפורד), "מר בריןק" (דודה דימטריה), "חלום ליל קיץ" (פאק), "העבד" (ונדה-שרה), "שושה" (בטי סלונים), "נישואי פיגארו" (כרובינו), "מדאה" (מדאה), "גן הדובדבנים" (רנייבסקיה). זכתה לשבחים וביקורות נלהבות, בארץ ובסיוור "גשר" באירופה ובארה"ב. בת. הבימה: "אנה קרנינה" (אנה), "איילף הקטן" (ריטה), "מסילה לדמשק" (שרה), "פרסונה" (שיתוף פעולה עם ת. "הרזינדס" של מיינן, אלמה/אליזבת), "אדם לא מת סתם" (פראדל, אמה של שפרה), "הכתה שלנו" (רחלקה/מרינה). בקולנוע: "צלקת", "קרקס פלשתינה", "קיצור תולדות האוהבים", "ז'נטילה", "קלרה הקדושה", "סנגו לליקוי חמה", "made in Israel", "האסונות של נינה", "מכתבים לאמריקה", "סיפור חצי רוס", "לא רואים עלייך". בטלוויזיה: "היה או לא היה" (בת-ים, ניו יורק), "סיטון", "בלש בירושלים", "רחוב סומסום", "מרחק נגיעה", "פרשת השבוע", "האמת העיומה", "עניין של זמן". ב-1988 זכתה בפרס רוזנבלום-על תרומתה לתיאטרון. זכתה בפרס שחקנית השנה על תפקידה ב"העבד", בפרס התיאטרון הישראלי קיץ, בפרס התיאטרון הישראלי לשנת 2001-2002, פרס שחקנית השנה על תפקידה ב"העבד", בפרס התיאטרון הישראלי לשנת 2002-3. זוכת פרס קרן אמריקה ישראל ע"ש קלצ'קין לשנת 2004-2005. זכתה בפרס השחקנית הטובה בפסטיבל הקולנוע היהודי בוורשה על תפקידה ב"היה או לא היה", דוקטור כבוד לפילוסופיה מטעם אוניברסיטת תל אביב 2010. בחג העצמאות ה-61 למדינה נבחרה להדליק משואה. נשואה למלחין אבי בנימין ואם לבת.

עמוס תמם (סטלה)

ליד רמלה, 1977. בוגר בית הספר למשחק ב"סמינר הקיבוצים". בוגר סדנת משחק מול מצלמה של רותי דייכס. זוכה פרס האקדמיה לטלוויזיה לשחקן הטוב ביותר לשנת 2012. זוכה קרן מילגת קרן אמריקה-ישראל למשחק. בין עבודותיו בתיאטרון: בת. הקאמרי: "קזבלן" (קזבלן), "הבדלה" (אבנר). בת. ערבי-עברי: "בחזרה לסערה" (קאליבן). בצוותא: "מזריץ'" (לודג'ה). בקולנוע: "כידון" (איציק), "שלוש אמהות" (מנשה), "נוזחה אל פואד" (בנג'י), "גיבורים קטנים" (אמנון), "עץ לימון" (שמעון חסון). בטלוויזיה: "שביתה" (יעקב בוסקילה), "אחת אפס אפס" (אריק ארבל), "טור אחד לחלום" (שבי), "סרוגים" (אמיר), "השיר שלנו" (יריב), "עספור" (איתי), "מסודרים" (שיריזי הגדול), "עכשיו או לעולם לא" (אורי). משמש פרזנטור תנועת "כנפיים של קרמבו" - תנועת נוער לילדים עם צרכים מיוחדים.

אנה דוברוביצקי (סטלה)

בוגרת "בית צבי" 2004. זוכת מלגות קרן ריבוביץ' 2002-2003, עדה בן נחום, מלגת הירשפילד לקריאת שירה. בת. הבימה: "כוכב יאיר" (יוליה), "מוריס שימל" (שבילת). בת. באר שבע: "אפריל הקסום" (סופי). בת. הקאמרי: "הם יורים גם בסוסים". בת. בית ליסין: "תה" (אניה). בת. חיפה: "עד התביעה". תיאטרון הספריה: "בית הבובות" (נורה), "משחקי חופשה" (קורניה), "ועידת פסגה" (אווה בראון), "צייד המכשפות" (אליזבת פרוקטור), "הדה גאבלר" (גב' אלבסטד), "נרניה" (מלכת נרניה). ת. תמונע: "מבוך המראות". הפקה פרטית במסגרת פסטיבל אשה: מונה בהדרך לג'אנה. קולנוע: "סיפור חצי רוס", "פלסטלינה" "הירושה". טלוויזיה: "בית המשאלות", "הכל דבש" 2, "בין השורות", "הבורר".

מיקי פלג-רוטשטיין

אלון דהן

פיני קידרון

פיני קידרון (מיטש)

בוגר בית צבי 1996. בין תפקידיו: בת' הבימה: "גבירתי הנאווה" (אלפרד דוליטל), "רעל ותחרה" (ד"ר אינשטיין), "נתתי לה חיי" (מספר, איזו), "אוגוסט מחוז אוסיג" (צ'ארלס הקטן), "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" (יורם, סופר המלך/אשר), "החותנת" (עמי), "מבקר המדינה" (נחמן טוש, ציון, בעל המלון), "ללכת עד הסוף" (דייב), "בגדי המלך" (בובו פורטונה), "המכשפה" (גרשון/קצב/ מטיל סכינים), "תמרה" (פקיד קבלה/ ארז/ נהג מונית), "הנאהבים והנעימים" (שמואל/איסר/ פייביש), "נודניק" (וולף). בת. בית ליסין: "שיחות עם אבי" (בלו), "פילומנה" (עו"ד נוצ'לה), "הרולד ומוד" (מפקח ברנרד), "סתיו ימיו" (לרז), "ספר הג'ונגל" (רטי הפיל), "התאומים מונציה" (טיבורצ'יו). בטלוויזיה: "משפחה לא בוחרים", "פולישוק", "החיים זה לא הכל". בקולנוע: "רק כלבים רצים חופים" (יונס).

אלון דהן (מיטש)

בוגר "בית צבי", 1996. במהלך לימודיו זכה במלגות ע"ש אברהם אסיא, שמואל רודנסקי ורפאל קלצ'קין. זכה בפרס צבי קליר לתלמיד המצטיין. בקאמרי זכה במלגת השחקן המבטיח לשנת 2003, בפרס השחקן ב-2006 על תפקידו ב"אנטיגונה", ובפרס שחקן המשנה ב-2009 על תפקידו ב"חורף מתחת לשולחן". בין תפקידיו: בת. הבימה: "סירנו דה ברז'ראק", "מנדרגולה", "מילכוד 22", "סיפורי הבימה". בת. בית ליסין: "ז'קו". בת. הספריה: "כובע מלא גשם", "מעגל הגיר הקווקזי" (אצדק), "שדים ורוחות", "טומי תם", "כלה למכירה", "עד התביעה", "מולי סויני", "צ'רטי המתוקה". ת. הקאמרי: "כטוב בעיניכם", "רווקים ורוקות", "מעין הכבשים", "אמא קוראז" (גבינה שוויצרית), "כובע הקש האיטלקי", "שם האהבה", "הצמה של אבא", "דמוקרטיה", "המלט" (רוזנקרנץ / אוסריק), "מילאנו", "יתוש בראש", "אנטיגונה", "חברון", "הנפש הטובה מסצ'ואן" (שו פו), "כסף עובר ושוא", "חורף מתחת לשולחן" (דימיטרי), "וויצק" (מפקד), "זהב טורקי" (גרבור), "שיץ" (צ'רכס), "סטמפניו" (חיים יוסף), "ריצ'רד ה-II" (מוברי/סוהר), "ריצ'רד ה-III" (הסטינגס), "מקבת" (פצוה, סיטון), "גטו", "קברט", "בעל למופת", "מנהל הבית", "הכתה שלנו" (אברם). הצגת בידור 2003 20/10. פסטיבל עכו 1998: "יום הולדת שמח". המחזמר "חסמבה", "ספר הג'ונגל". בקולנוע: "אהבה אסורה", "סיפור גדול", "סופר בוי", "קשר עיר", "זאיה", "אודות המוניטין", "הבולשת חוקרת", "שרמן בחורף", "סימה ועקנין מכשפה", "הכלה הסורית", "כבוד". בטלוויזיה: הסדרות "מרחב ירקון", "זינזאנה", "האמת העירומה", "קן הקוקיות", "החצי השני", "העלמות", "שלווה", "אשליות" וכן תפקיד אורח ב"שמש", "הפוך", "רק בישראל", "האישה האחרת", "החברה הטובה", "דקות של תהילה", "נוימן", "שאלו", "תיק סגור", "מעורב ירושלמי", "טיפול נמרץ", "המזימה", "פרשת השבוע", "הנשרים", "פולישוק".

מיקי פלג-רוטשטיין (יוניס)

בוגרת "בית צבי", 1993. בין תפקידיה: בת. הבימה: "קרוב יותר" (אליס), "בית ברנדה אלבה" (מרטיריו), "המכשפה" (חנה'לה), "סוניה מושקט" (סוניה), "משרתם של שני אדונים", "אנטיגונה" (אנטיגונה), "משוגעת" (ווייאן), "אוגוסט: מחוז אוסיג" (איינו), "מוריס שימל" (חולדנקה), "פוסט טראומה", "שרי מלחמה" (צבעון), "הכיתה שלנו" (זוהר, בשיתוף ת. הקאמרי). בת. בית ליסין: "פילומנה", "המלך", "הרולד ומוד", "כחול בוהר". בת. באר שבע: "ירח שחור", "הנשים הפיניקיות", "הלן קלר". בת. חיפה: "צייד המכשפות". בת. תמונע: "אלוורה". בת. הספריה: "ג'יג", "ביירות". בטלוויזיה: "גירושים נפלאים", "ילדות רעות", "צעדים ראשונים" (הגשה וכתביה). בקולנוע: "מסוכנת", "צלקת", "71 מטר מחובע". "פשוטה", הצגת היחיד פרי עטה, היא זוכת פסטיבל תיאטרונטו 2007 ופסטיבל "תספיס" בקול, גרמניה 2008, השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים בטיפה, קיל, פארמה, בוקרשט, מוסקבה. זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המשנה לשנת 2009 על תפקידה ב"משוגעת".

רוי סער

רותם קינן

דוד בילנקה

דוד בילנקה (סטיב)

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה "סמינר הקיבוצים", 2004. במהלך השנים השתלם בסדנאות קולנוע וטלוויזיה, תנועה, שסקספיר, ליצנות ומשחק (שיטת מייזנר). חבר קבוע ב-actors studio הישראלי בהנחיית אמנון מסקין ועודד קוטלר. זוכה מלגת הצטיינות ע"ש אלי לאון מטעם התיאטרון הקאמרי לשנת 2010 עבור תפקידיו השונים בהצגות התיאטרון. זוכה מלגת קרן שרת לשנת 2002 ומלגות משחק מטעם "סמינר הקיבוצים" לשנים 2002 ו-2004. בין ההצגות בהן השתתף: בת. הקאמרי: "כולם היו בני" (פרנק), "גטו" (יענקל), "כנר על הגג" (הרב), "ינטל", "סאלח שבתי" (נוימן), "פרוסט ניקסון" (בוב זליק), "הכתה שלנו" (יאקוב כץ). השתתף במופעי המחווה לניסים אלוני ו-100 שנה לתל-אביב. בת. הבימה: "איש חסיד היה". בת. חיפה: "פיגמליון", "גיבורים בעל כורחם". בתיאטרון גבעתיים: "מובטל נולד". בתיאטרון הערבי-עברי: "חורף בקלנדיה". בצוותא: "מזריץ'", "מפלט-ים". בת. תמונע: "הומלסים". סמינר הקיבוצים: "אחרון הפועלים". פסטיבל עכו: "הטווס מסילוואן" (2012), "טרנקילה" (2008), "בלונדינית עד כאב" (2005). משחק בהצגות ילדים ונוער בתיאטרון אורנה פורת, במדיטק ובתיאטרון הקיבוץ. ביים הצגת ילדים ב"תיאטרון שלנו". טלוויזיה: הסדרות אלנבי, מתלהבת, החברים של נאור, בשורות טובות ופרסומות שונות. קולנוע: "התיק השחור" סרט קצר עפ"י יהושע קנז. "מארב" - פסטיבל סרטים 48 שעות (זוכה פרס המשחק). "להציל את תקווה" - סרט תחרות קצר בפסטיבל הקולנוע בירושלים 2009. שותף לכתיבת התסריט ושחקן בסרט.

רותם קינן (פאבלו)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב 2005. זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל הסרטים חיפה 2011. זוכה מילגת קרן שרת 2003. מייסד, כותב ושחקן באנסמבל "ציפורלה". בקולנוע: "מי מפחד מהזאב הרע", "ההתחלפות", "חיותה וברל", "שושנה חלוץ מרכזי", "סיפור על אהבה וחושך". בטלוויזיה: ילדי ראש הממשלה, אחת אפס אפס, מסודרים, רמזור. בין תפקידיו בתיאטרון: אנסמבל "ציפורלה", "הכיתה שלנו", "היום שלפני היום האחרון", "המלך ליר", "חברון", "גדר", "ילדי הנרות". בימוי לתיאטרון: "קרית כמעט" (סטודיו ניסן נתיב), "גוש לך" (צוותא), "כלומניקית" (פסטיבל תאטרונטו 2011), "אגממון" (ת. הסמטה), "צפירה" (פסטיבל תיאטרון קצר) ועוד. תרגום לתיאטרון: "קרית כמעט", "מדליה להארי". משנת 2014 משמש כמנהל אומנותי של פסטיבל תיאטרון קצר בצוותא.

רוי סער (אלן)

בוגר ביה"ס לאמנויות ע"ש תלמה ליון, 2008. לומד בביה"ס למשחק "סמינר הקיבוצים". כנער שיחק בתיאטרון "הקאמרי" בהצגות "מילאנו" ו"אשה, בעל, בית" מאת שמואל הספרי. לאחר שירותו הצבאי חזר ל"קאמרי" והשתתף בהצגה "רומן משפחתי" (רישארד) מאת עדנה מזי"א.

אסף שגב

ליאור זוהר

הראל מוראד

אייל שכטר

אייל שכטר (רופא)

זוכה פרס השחקן הטוב ביותר, עכו 2013 ("תג מחיר"). זוכה תיאטרונטו 2010 ("רצח בכביש המהיר"). סולן להקת אבטיפוס ("בוקר טוב עולם", "תשאירי לי מקום לחבק אותך", "מועקה"). בין תפקידיו בתיאטרון: "זרעים של שתיקה", "אדם גייסט", "האישה מן הים", "בכל מקום באמבטיה שאין בו מים", "רצח בכביש המהיר", "הנחשול", "תיאור של בוקר", "לב", "חלום על נייר זכוכית", "תג מחיר", "אחוזת וייס", "חולת האבה", "זרעים רעים", "החולה ההודי". בין תפקידיו בטלוויזיה ובקולנוע: "לנגד עיניים מערביות", "בסמה מוצ'ו", "שבעה", "משחק החיים", "אלביס רוזנטל והאישה המסתורית", "שנת אפס", "באמצע הסרט", "כתב פלילי". מוזיקה לסרטים וסדרות: "ספרומון", "כתב פלילי", "שניים יוסי", "בקבר יוסף", "עכשיו אני", "כוכבים נוצצים", "ראיתי ציפור", "המורדים האחרונים".

הראל מוראד (אח)

בוגר ביה"ס למשחק "סמינר הקיבוצים" 2006. בין תפקידיו: בת. "הבימה": "החוטם", "מסייה דה פורטוניאק" (ספירגאני), "ארץ חדשה", "קוויאר ועדשים" (ניקולא), "אדם לא מת סתם" (לוי לוי, בתיה הרחבה), "השבעה", "אלוהים מחכה בתחנה". בת. חיפה: "עץ אחרון בירושלים". בת. תמונע: "התקלה", "רומיאו ויוליה". בת. אורנה פורת: "הרפתקה בקרקס". בת. צוותא: "המופע המופרע של הראל רואי". בת. המדיטק: "יותם ויעלי" (עמית). עיבד וביים את ספרו של פול אוסטר: "מר ורטיגו" ב"סמינר הקיבוצים". כתב את ההצגה "המכניקה של הרגש" בתאטרון "צוותא". מורה למשחק בבית הספר ב"סמינר הקיבוצים".

ליאור זוהר (מאנשי השכונה)

בוגר "בית צבי", 1990. זוכה פסטיבל תיאטרונטו 2009 על הצגת היחיד "הבן של יעקב". בין תפקידיו: בת. הקאמרי: "פיגמליון" (פרדי), "מעגל הגיר הקווקזי" (קזבקי/לאברנטי), "קומדיה של טעויות", "קזבלן" (שפיגל), "כנר על הגג" (הרבי). בת. הבימה: "עסק משפחתי" (רוי). בת. בית ליסין: "אוליבר" (מר סאוורברי, בשיתוף קרן אור" הפקות). בת. הספריה: "הלוויה חורפית" (פופוצ'נקו), "משה" (אהרון הכהן), "אנני" (דאדי וורבאקס), "לצאת מכאן" (בני). ת. גבעתיים: "לשכוח את הרוסטרוטוס" (קריסופוס הסוחר). בתיאטרון הפרטי: "שיער" (וויף), "בן המלך והעני" (הרטפורד), "עלובי החיים" (קורפיראק), "האסופית" (מר פיליפס), "כמו בסרט", "סבא טוביה". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "חופשה שכזאת", "הילדה שאני אוהב", "מהיום שמך שרה", "שרה גיבורת נילי", "ססגוניה". דיבב סרטי אנימציה, ביניהם: "מוצאים את נמו", "צעצוע של סיפור", "מולאן", "טרזן", "רטטוי", "הפינגווינים ממדגסקר". בטלוויזיה: "קשר משפחתי", "עשרים פלוס", "האשה האחרת", "המקום". פינה סאטירית בתכנית "סוף שבוע עם יאיר לפיד". זוכה מלגת קרן תרבות אמריקה - ישראל לשנת 1997 להשתתפות ב - Broadway musical project, Julliard school of arts, ניו יורק. אבא של אריאל זוהר שבא.

אסף שגב (מאנשי השכונה)

בוגר הסטודיו מיסודו של יורם לוינשטיין, 2010. מלגות הצטיינות: בית חורין, הקרן ע"ש עדי קמרי, קרן ע"ש שוש אביגיל, קרן שוסהיים, משרד המשפטים, קרן אסתר וד"ר אלי, סל"ה. בין תפקידיו: בת. הבימה: "נתתי לה חיי", "סיגל". בת. הקאמרי: "קזבלן". בת. מופע: "מגש הכסף", "שמוליק של זהרה". בסטודיו יורם לוינשטיין: "אחד משלנו", "ילדה טובה", "בייבי בייבי". בת. הקיבוץ: "נובח על הירח". בתיאטרון הפרטי: "נסך האגדות" (יוכלמן). בטלוויזיה: "24/7" (ערץ הילדים).

מועצת הנאמנים של התיאטרון | יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דירקטוריון הבימה | יו"ר: נורית דאבוש | סגן יו"ר: יוחנן צנגן
אסתי אפלבאום פולני, אמנון דיק, שאול משעל, בן עמי עיב, יוסי שחק, דורלי אלמגור
מנכ"ל: אודליה פרידמן | מנהל אמנותי: אילן רונן | סמנכ"ל: בני צרפתי

במאי בית וחבר הנהלה אמנותית: חנן שניר, משה קפטן
מנהלת מחלקה אמנותית ומלהקת: רות טון-מנדלסון
מנהל פרויקטים מיוחדים: גדי בר עוז
דוברות ויחסי ציבור: ריאל שמיר בלאט
מנהלת פיתוח עסקי וגיוס משאבים: יונית וייס

שחקני התיאטרון:

אקי אבני, אורי אברהמי, אלינור אהרון, נירית אהרוני-שוויצר, עודד אהרליך, ג'סיקה אזול, טלי אורן, אלון אופיר, תמר אליאני, דורון אורן, אושרת אינגרט, גורלי אסכנדר, נצר אלוני, אביב אלוש, גילה אלמגור, אהרון אלמוג, עידן אלטרמן, עמית אפשטיין, ליאת אקטע, נעמה ארמון, דפנה ארמוני, אורי בדר, עמוס בוארון, רותם בלוטניק, ריקי בליך, עירית בנדק, שמיל בן-ארי, טליה בן-מזי"א, שמחה ברבירו, שלומי ברטנוב, עידו ברטל, שרידי גבראין, דוית גביש, מרים גבריאלי, רינת גולדמן, שושה גורן, גלית גיאת, לאה גלפסטיין, אטוט גספריאן, אלינית גרשון, תומר דהן, גבי אוהד-דוד, יבגניה דודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רן דנקר, אורי הוכמן, רוברט הניג, דור הררי, אמנון וילף, גיא זז-ארץ, ניר זליחובסקי, אורן חבוט, ענת חדיד, סיני חזמה-פריצקר, ענת טוביה, לירון יואלי, ריה ישראל, דני ישראליש, איציק כהן, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, שני כהן, מיכאל כורש, לילך כספי, אדם להב, מוטי לוגסי, קובי ליבנה, אמיר לוי, אילן ליבוביץ, רותי לנדא, קובי מאור, תות מולאר, הראל מורד, רוי מילר, רינת מטטוב, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, ערן חגי נויברג, אלון נוימן, לואי נופי, נעמה נחום, אורית נחמיאס, דוריס נמני, נתן נתמון, דניאל סבג, שחף סגל, עמי סמולרצ'ק, גאסן עבאס, יוסף סויד, מיכאל עיב, דורון עמית, רוברט פולק, רובי פורת-שובל, אסנת פישמן, מיקי פלג, הילה פלדמן, אלונור פולקסמן, נעמי פרומוביץ, פיני קדרון, אבי קושניר, יותם קושניר, דבורה קידר, רותם קינן, ליא קניג, טטיאנה קנליס-אולייך, רועי קקון, אלכס קורול, נתן רביץ, ארז רגב, עופר רגיר, איילת רובינסון, אורנה רוטברג, שחר רז, דור רייבי, דב רייזר, פולי רשף, סנדרה, שדה, יגאל שדה, גנא שחר, ניר שיבר, קארין שיפירן, אייל שטרן, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תומר שרון, גלי תגר, יון תומרקין, יפה תוסיה-כהן

השחקנים הוותיקים:

יהודה אפרוני, ישראל בירדמן, שלמה בר שביט, הולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אתל קובינסקה, אלכס פלג

מנהלה:
מנהלת לשכת מנכ"ל: עינת שחם-יעקבי
עוזרת למנהל אמנותי: נגה אשכנזי
מנהלת כח-אדם: שוש בן-דוד
פקידת כח-אדם: שני חנן

אחזקה:

מנהל הבית: חיים אמויאל
משמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכזיה: טלי דובינסקי, רות כהן, יעלה סגל
מנהל רכש וסדרנים: יניב איתן
מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדרן אחראי: נתי חכים, בועז וולנשטיין
אסי אלגריסי
עוזרת חשב: נגה כהן

אחראית מחלקת כספים:

מח' כספים: יפה אסרף, קרני בלנק, תקוה גחפי, שרית דניאל, קרן קורקוס

הנהלת חשבונות:

מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
מנהלת מדור שכר: אסתי גולדשטיין

מחלקת שיווק:

מנהלת מכירות הבית: חתונה קיפניס
עוזרת למנהל מחלקת שיווק: ענת נתן
מנהלת מחלקה חינוכית: ניצה שכנר
מנהל מחלקת שיווק מגזר עסקי: איתן אדר

שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:

סיגל סויד, עינת גלעד, שיר סיני, קרן פרנצל
מנהל מחלקת שרות לקוחות-מניינים: אילן וולשטיין

מנהלות משמרת: שני לוי, יפעת פרג' חסן

קופאים: שירלי כהן, רותית פרידמן

מחלקת הפקות:

מנהלת מחלקת הפקות: רויטל שקורי
מנהלי הצגות: מיכל אייזיק, אבי גז, כרמית חלק, אשרית טרבלסי, דנה כץ-נעמן, חגית נמרודי, קארין סיגל, נועה ענתות, יעל פורת, דנה פלסר, דקלה פרבר, כנרת צור, דבורי ריס, עדו שנון

מחלקות הבמה:

מנהל מחלקות הבמה: מאיר אלון
מנהל ייצור: איתן סיביליה
עוזר למנהל מח' במה: אורן חדידה
מחלקת במה: שמואל בושארי, גידי בלילתי, יוסי ברכה, משה דוד, טל זוהר, יצחק חיים, ניקי לוי, דוד מלכה, דרור מנדלסון, גיא פיילר, יוסי דבח, קונסטנטין מרקובאגו, מיכאל רוקובסקי, יוסף שרייבר, סלימאן שתאת
נגר: רוני סלם
מחלקת תאורה: יורק אורושר, ראובן יצחק, ליאור לוי, אבי פקלר, רונן צור, יוסי רוח, שלומי שטרית, חזו שלמה
עוזר למנהל מחלקת תאורה: איתן ממיה
מנהל מחלקת קול ווידאו: אריק אביגדור
סגן מנהל: ליאונד פרל
תפעול קול: אוהד ורסנו, אשאה דולגוב, יאשה ניקולשין, שלומי גילר, מורן דוידיאן, דפנה ביאלסטוק, שי זר, איציק נחמיאס, מאור עידן
מנהלת מחלקת ייצור אביזרים: טלי זלימני-שטוקהמר
מחלקת אביזרים: יוסי ווזנצ'ט
מעצבת ומנהלת מחלקת פיאות: אסנת שגיא

פיאניות: עירית אבידן, אווה אוסנה, ליאת אמיר, עיב וינשטיין-קרן, נדיה סמורגון, קוסטי צ'באנה, לילך שם טוב

מנהלת מתפרה: ילנה קלריך

תפירה: ואדים לוי, לודמילה קוזלוב

מנהלת תפעול אבזרים ותלבושות:

מינה בן לולו
מחלקת תפעול אבזרים ותלבושות: עופרה אדרי, נועה אתגר, אלה בקר, נועה בקר, אושרית טרבלסי, אפרת כהן, הילה כהן, יוליה לוי, רותית מאק, ג'טה מילר, לירון מינקין, אביטל פלג, אברהם פפר, רחל צמח, מיכל רואף, לינה שניר

אחראי ארכיון: רמי סמו

ארכיון הבימה פתוח לקהל:

א' 10:00-12:00

ג' 10:00-14:00

ה' 14:00-18:00

טלפון: 03-5266720

מייל: archive@habima.org.il

מנהל טכני: איציק חיים

סגן מנהל טכני: סלימן שתאת

ביצוע תאורה: רודי ברזין, דימה ירשקין

תפעול סאונד - מורן דוידיאן, דפנה ביאליסטוק

תפעול אביזרים - מרינה גרשמן

תפעול תלבושות: עפרה אדרי, אלכס קוכמן

תפעול פאות: אווה אוסנה-דוידוף/עיב וינשטיין-קרן

להצגת "חשמלית ושמה תשוקה"

התיאטרון הלאומי הבימה מציג עונה של תיאטרון איכותי במיטבו

מחזאות ישראלית : מחזאות בינלאומית וקלאסיקה

חשמלית ושמה תשוקה

בשיתוף תיאטרון הקאמרי
מאת טנסי ויליאמס
נוסח עברי: רבקה משולחן בימוי: אילן רונן

אדיפוס המלך

מאת סופוקלס
גרסת הצגה ובימוי: חנן שניר

הקמצן

מאת מולייר
בימוי: אילן רונן

אבא גוריו

מאת שחר פנקס
בימוי: שיר גולדברג

חזרור גורלי

מאת ג'יימס דירן
בימוי: משה קפטן

פאניקה

מאת רובין האודן
בימוי: אלון אופיר

ופתאום הגיע סתיו

מאת אריק קנובל
בימוי: איציק ויינגרטן

גברתי הנאווה

מאת אלן ג'יי לרנר מוסיקה: פרדריק לאו
בימוי: משה קפטן

הכתה שלנו

בשיתוף תיאטרון הקאמרי
מאת טדיאוש סלובודז'אנק
בימוי: חנן שניר

מירלה אפרת

מאת יעקב גורדין
עיבוד ובימוי: חנן שניר

החיל האמיץ שווייץ

מאת יוסף אל-דרור עפ"י ירוסלב האשק
בימוי: משה נאור

הסוחר מוונציה

מאת ויליאם שייקספיר
בימוי: אילן רונן

משהו טוב

מאת איילין מרפי
בימוי: רועי הורביץ

ונוס בפרווה

מאת דיוויד אייבס
בימוי: אילן אלדד

אלוהים מחכה בתחנה

מאת מאיה ערד
בימוי: שי פיטובסקי

פליישר

מאת יגאל אבן אור
בימוי: משה קפטן

עת דודים

מאת רועי רשקס
עפ"י ספרה של מירי ורון
בימוי: איציק ויינגרטן

המאהב

מאת שחר פנקס
עפ"י ספרו של א.ב. יהושע
בימוי: שיר גולדברג

השבועה

מאת שי פיטובסקי ובימויו
עפ"י "מעשה בירושלמי"

אדם לא מת סתם

מאת שחר פנקס
עפ"י דבורה בארון
בימוי: שיר גולדברג

החולה היהודי

מאת רשף ורגב לוי
בימוי: אלון אופיר

ארץ חדשה

מאת שי פיטובסקי ושחר פנקס
בימוי: שי פיטובסקי

בוסתן ספרדי

מאת יצחק נבון
בימוי: צדי צרפתי

בקרוב:

שיר אשיר בגשם

המחזמר המבוסס על הסרט של MGM
תסריט ועיבוד מאת בטי קומדן ואדולף גריין
שירים מאת נאסיו הרב בראון וארתור פריד
בימוי: משה קפטן

העונה ה-70

עונת תשע"ד

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף וימיה מילוא, רוח ליטנשטיין, אברהם בן-יוסף ובתיה לצנט. ב-1971 הפך מתיאטרון בעל תוכנית מועצת שחקנים לתיאטרון העירוני של תל-אביב. בראש התיאטרון מועצת נאמנות הכללת נציגי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ-120 שחקניות ושחקנים ממיטב אמני הבמה בישראל והצגותיו מבוימות ע"י במאים ידועי שם מישראל ומחוצה לה. הקאמרי מציג כ-6 אולמות: קאמרי 1, 2, 3, 4, קפה התיאטרון,

וקאמרי 5 ע"ש סירוס ונומבר קאפן - אולם חרות והופעת חדש המכיל 200-300 מקומות. על במת אלה עלות עשר הפקות חדשות מדי שנה, בפני קהל ממון הכולל כ-40,000 מנויים וכ-1,100,000 צופים בארץ ובח"ל. התיאטרון הקאמרי נתמך ע"י עיריית תל-אביב-יפו, משרד התרבות והספורט - מימלה התרבות. הקאמרי החדש נבנה על ידי מפעל הפיס בשיתוף עיריית תל-אביב-יפו.

הצגות הקאמרי שייצגו את ישראל בחו"ל:	
גודיש, פלישר ניו יורק, מאי 1995.	נעם סמל
שיינדלה בואנוס-אייירס, נובמבר 1995.	מנהל אמנותי
קומדיה של טעויות בודפשט/וינה, אפריל 1997.	מנהל אדמיניסטרטיבי
סיפור משפחתי היילברג, בון, ויימאר, מרץ 1998.	מנהלת כספים וחשבונות
יומא, וילי אולדי, אוסטרליה, וושינגטון די. סי., המבורג, דיסלדורף, מינכן, 1998; בולן/לונדון, 1999; סאן-פרנסיסקו, 2000.	ערכת מנכ"ל
ישעתחו, יורה המבורג, ספטמבר 1998.	מנהלת שיווק
רצח פסטיבל פרמה, 1998; היילברג, בון, ויימאר, 1999.	דוברות ויחסי ציבור
המודים פרנקפורט, אפריל 2001.	מנהלת הפרסום
מיתוס פסטיבל ליקולן נוסטר, ניו יורק; פסטיבל ציריך, 2003.	מנהלת הפקות וייצור
אשכנז אתונה, מאי 2000; אקספו 2000-גרמניה, יולי 2000; בודפשט, נובמבר 2000; מאי 2001; בולן, נובמבר 2001; בוקרשט, יוני 2004; בייג'ן, אוגוסט 2004, מרץ 2006; אקדמה ואיסטנבול, פברואר 2006; צ'יהו, יוני 2007; פרס-רטיס, אוקטובר 2005; בייג'ן, אוגוסט 2012.	מנהלת חקר שיווק
עד ראייה היילברג/וויסבאדן, מאי 2005.	מפק ראישי
יעקובי ולידנטל פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', נובמבר 2005.	מפק מחזומרים והצגות מוסיקליות
בצריה היום ניו יורק, פברואר 2006, קייב, מאי 2006; לודז', אוקטובר 2006; פסטיבל קל, נובמבר 2006, אולם, אפריל 2008.	מרכזת המחלקה הדרמטורגית
צחוק של עכברוש ורשה, מאי 2006; בוקרשט, יוני 2008.	מרכזת אגודת העמיתים
המלט נונסק, אוגוסט 2005; בוקרשט, מאי 2006; וושינגטון די. סי., מרץ 2007; קליבלנד פליהאוס-קליבלנד, אוהיו, מאי 2008; שנאח, מרץ 2009; מוסקבה, אוקטובר 2009.	מנהל החשבונות
פולנטר פסטיבל קייפטאון, מרץ 2006; וויסבאדן, מאי 2006; סיאול, אוקטובר 2006; הפסטיבל הבינלאומי "טטי", שטוטגרט, נובמבר 2006, בולן, מרץ 2007; בוקרשט, מאי 2007; לודוויגסהאן, אוקטובר 2007; אולם, אפריל 2008; לונדון, בריקלינג סנטר, ינואר 2009.	מנהל שיווק
האב פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', מאי 2007.	מנהל משרד
אנטיגונה התיאטרון הלאומי ע"ש צ'אן ין שקי, טיפיה, אפריל 2008; הפסטיבל הבינלאומי לתיאטרון, שיוואוקה, יפן, יוני 2008; פסטיבל לודמה ויונית עתיקה, קפריסין, יולי 2008.	מנהל אחרים
הריבוק הלנה, צ'יהו, גרמניה, 2009-2011.	אודד לורי
לארץ המובשטת פאריס, מרץ, 2009.	קורא בליבשטיין
השיבה לחיפה וושינגטון די. סי., ינואר, 2011.	מיטל אקרמן
טטמפניו ניו דלהי, נובמבר 2012.	לוטו וקסלר
הנשים סטוריה טוקיו, דצמבר 2012.	מירב שטרן
בין שני העולמות שטוטגרט, ספט-נוב-2012.	חני בוכריס
אודי מוודות בייג'ן, מרץ 2013.	קופאים
וויצק ויסבאדן, מאי 2013	מח' מנויים לוועידים
נטו נובטשט מאי 2014	מח' מכירות

מועצת הנאמנות		הועד המנהל	
רון חולדאי-יור	ישראל פלג	עפר שמחה	יור
אוסקר אבו ראוק	יוראב צוקרמן	דוד בורדט	יור
עמיקם בן צבי	תמר רוזין	אמינה הריס	יור
דוד בורדט	אמיר רוזנברג	יאורה מייקה	יור
יוסי גרבר	זאב רותם	יוראב צוקרמן	יור
ערן גריפל	עפר שחל	תמר רוזין	יור
משה הנדלס	לינדה שטרניט	אמיר רוזנברג	יור
אמינה הריס	אברהם תירוש	זאב רותם	יור
יגאל וינשטיין	לינדה שטרניט	לינדה שטרניט	יור
שלמה וינשטיין	ועדת הביקורת	ועדת הביקורת	יור
אתי כספי	בנציון דל - יור	בנציון דל - יור	יור
ליאורה מייקה	אורניין	עמיקם בן צבי	יור
מנחם סלע	רויטל בן-פאשר	גיל פייר	יור
רון סומרי	ועדת מנכ"ל וכח אדם	אמיר רוזנברג-יור	יור
ליאורה עופר	אמיר רוזנברג-יור	ליאורה מייקה	יור
גיל פייר	ערן גריפל	זאב רותם	יור
יגאל וינשטיין - יור	יור כבוד של הועד המנהל	יור כבוד של הועד המנהל	יור
כיהן בתפקיד יור הועד המנהל בשנים 1984-2014	להקת שחקני התיאטרון	להקת שחקני התיאטרון	יור
אקי אבני	שלמה וינשטיין	יורי קאפן	יור
שלמה אברהם	טל וייס	אסתי קוסובובסקי	יור
אלינו אהרון-בן אבי	ענת קרמן	תמר קינן	יור
יפתח אופיר	ליאור זוהר	דיו קלייר	יור
גיאל אלון	נסים זוהר	מיקי קם	יור
שרונה אילמך	אביב זמר	עירית קפלן	יור
בלת אבוקי	יגאל זקס	רוי קוקן	יור
נדב אסולין	אורטל חאייק	אורי רביץ	יור
רעי אסרסיא	יצחק חוקי	עידו רוזנברג	יור
חודי ארד	ציון חזרי	יוראב צוקרמן	יור
אפרת ארנון	ליאור חקון	אודי רוטשילד	יור
יורי ביטון	איתי טיראן	שני שאול	יור
דיוויד בילנק	זאב רותם	אה שבא	יור
עדה בליליס	גדי יגיל	אנדריאה שוורץ	יור
טל בלבקשטיין	אודד יהודאי	איתי שור	יור
אסנת בן יהודה	הלנה ירלבה	אולה שור-סלקטר	יור
שלמה בר-באב	שחר שחר	אודד שחר	יור
שמחה ברבירו	איציק כהן	נעמה שטרית	יור
רמי ברוך	אלברט כהן	רוני שיינדרין	יור
ירדן ברכה	מוטי כץ	אהם שיינר	יור
מיכל ברנשטיין	עודד לאופולד	ניסו שלוי	יור
שירי דני	יוראב לוי	תמר שר אור	יור
נעה גודל	נכרת לימוני	לעד שומאלי	יור
אסף גולדשטיין	גיטה מונטה	רונה לי שמעון	יור
לימור גולדשטיין	עידו סומרי	דן שפירא	יור
אלי גורנשטיין	רובי מסובוביץ'	ערך שראל	יור
יוסי גרבר	ערן מור	עודד תאמי	יור
נעם גרני	קרן מור	אביהוד תהר	יור
עודד דגן	דנה מיינרט	עמוס תמם	יור
אלון דהן	רבקה מיכאלי		
אנה דוברוביץקי	רמה מסינגר		
נתן דטנר	חודי בן		
תיקו זיון	לוח סביר		
הגר דטון	יובל סגל		
תמיה דטון	אסף סלמון		
שמאל וילוז'ני	מינה פון שוורצה		
גיל וינברג	מי פינגילד		
שרית וינו-אלעד	אסף פריינטא		
עזרת למנהל האמנותי			
הארכיון ע"ש גרשון פלוטקין	אבי ברבר		
ספרית המחוז ע"ש זאב רייכל	יוראב צוקרמן		
יועץ חזותי			

7 הצגות חדשות בקאמרי

שיער

מחזמר בהשתתפות 45 שחקנים, רקדנים, זמרים ונגנים מחזה ושירים: ג'רום רגני וג'יימס ראדו מוסיקה: גאלט מק'דרמוט תרגום: אהוד מנור במאי: משה קפטן שחקנים ראשיים: עוז זהבי, חן אמסלם, דן שפירא, מירב פלדמן, עידו רוזנברג / דני לשמן, מיי פינגולד, אופיר צמח

הצגות ראשונות ינואר 2015

אלקטרה

מאת סופוקלס תרגום: אהרון שבתאי בימוי: כפיר אזולאי

בתפקיד אלקטרה: אולה שור סלקטר משתתפים: הלנה ירלובה, יגאל זקס, יוסי קאנץ, אודי רוטשילד, גלוריה בס, הגר דנון, דנה וישנסקי, מונה מור, ליאת שטרן "משחק רב-עוצמה... שיאים מצמררים... חוויה חזותית מרתקת" (10.8.14 **דבר**)

איבנוב

מאת אנטון צ'כוב בימוי: ארתור קוגן בתפקיד איבנוב: איתי טיראן משתתפים: דודו יב, יואב לוי, הלנה ירלובה, שמחה ברבירו, אסנת בן יהודה, עירית קפלן, טל וייס, אורי רביץ, גיל יינברג, תחיה דנון, גדי יגיל

הצגות ראשונות דצמבר 2014

הפושעים החדשים

מאת עדנה מוזיא ובבימויה

משתתפים: סנדרה שדה, רבקה מיכאלי, מיכאל אלוני, רות אסרסאי, יעל טל, אסף גולדשטיין, נטע פלוטניק, אוהד שחר, רוני שיינדרוף, שוהם שינר, תמר שם-אור, ערן שראל.

"שעה וארבעים של בידור תיאטרוני שבנון ועשוי היטב..." (דיונות אודיונות 6.10.2014)

גורודיש

מאת הלל מיטלפונקט ובבימויו בתפקיד גורודיש: נתן דנטר משתתפים: עדנה בלילויס, אלון דהן, אבי טרומין, יגאל זקס, ירדן ברכה, מוטי כץ, רבקה מיכאלי, עידו מוסרי, יובל סגל, אוהד שחר, תמר שם-אור, ערן שראל, שהם שינר

"המחזה בעל עוצמה דידקטית... דרמה צבאית רווית סמלים" (ניו יורק טיימס 22.5.95)

הצגות ראשונות דצמבר 2014

תעלת בלאומילך

קומדיה עפ"י סרטו של אפרים קישון עיבוד ובימוי: אלי ביז'אווי, גורי אלפי משתתפים: גורי אלפי, שלומי אברהם, נטע גרטי, עזרא דגן, שמואל יולוז'ני, יצחק חזקיה, יואב לוי, קובי פרג, אבי טרומין, רוני גולדפין, איה גרניט שבא, גולן גרוס

"רלוונטי היום, בדיוק כפי שהיה אז, ואולי יותר..." (תל אביב 3.10.2014)

זוכה פרס ישראל
הקאמרי
 התיאטרון של תל-אביב

פסטיבל התיאטרון הבינלאומי / השביעי של תל אביב
פסטיבל שקספיר הבינלאומי בקאמרי
 28.10.14 - 15.11.14

זוכה פרס ישראל
הקאמרי
 התיאטרון של תל-אביב

להזמנת כרטיסים
 1700-707-990
 www.cameri.co.il

וניה, סוניה, מאשה ושפיץ

קומדיה מאת כריסטופר דוראנג בימוי: משה נאור משתתפים: רמי ברוך, תיקי דיין, ענת וקסמן, דנה מיינרט, אודיה קורן, גל אמיתי

"ביצועים מדויקים... שחקנים מצוינים" (דיונות אודיונות 21.10.2014)

אגודת יידידי הבימה

אגודת יידידי הבימה תומכת בפרויקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהילתית של התיאטרון. אנו, באגודת היידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף – המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש – טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת היידידים של התיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת היידידים מכירה גם בחשיבות דיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרוני אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח דיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

יו"ר אגודת יידידי התיאטרון הלאומי הבימה: עו"ד, ציפי רובין

חברי הנהלה:

ארליך גל, הראל אורה, חיימוביץ רונית

לנדאו ליאורה, סביר רינת, רביד נאווה

רוזנברג ריקי - גזברית כבוד, חפץ סיגלייה

מייסדת ונשיאת כבוד: גולדנברג אורה

מזכ"ל: כהן פולין

יידידים הבימה

קורט אורי ועפרה	כהן פיני ופנינית	גבאי נרדה ועזרא	אבידן בריר ברוריה ודר' אברהם בריר
קוריציני נירה	כרמל שוש	גוטסמן רותי ויואב	אדלר חונית וראובן
קז נילי וישראל	לוי גיטה	גולדנברג אורה	אהובי יגאל
קפלן שרה	ליאון אמנון ומלכה	גור אלן	אור מיכאלה ותיאודור
קצין יהודית	ליבאי דוד	גורביץ מוניק	אחיטוב אורינבסקי ארזה
קרן מיקה ורוני	לנדאו מרינה ואילן בן זאב	גורביץ איראלה וגרשון	אפרת צבי ודחורה
קריב נילי	לנדאו ליאורה ואלי	גיגר מירכה שרה	אונגר יעל ורמי
רב חן רפי	לנדסברג ברונו	גלר אתי ואהוד	איזקסון אירית
רב-הון יעל	לנדסברג דיתי ואלכס	גרנברג יפית ודר' בני ארד	אילין שרה
רבינוביץ רונית	לסט רותי וגבי	גרנות נעמי ויוסי	אלאלוף שרה
רביד נאווה ואברהם	מאור גליה ויהושע	דואק אבלין	אלאלוף אילנה וז'קי
רהב רני והילה	מטלון מוריאל וענת	דנקנר אורלי ונוחי	אלון אידה ושמעון
רובין ציפי ופנחס	מיתר עפרה ואלי אפשטיין	החברה לישראל	אלחנני איטה
רובינשטיין מיכל ומאיר שמגר	מלמד אלדד ודליה	הורביץ דליה	אלקון עידית
רוזנברג ריקי	נאמן אייבי ודליה	הירש תמי	אלרואי רונית
רוטר גבריאל ואסתר	נמרודי עופר ורוית	הכהן יעקב וציפי	אפרתי אורית ודוד
רז אייל וריקי	נתנאל ענגי ועוזי	דר' אביקם ואורה הראל	אקרשטיין סטפני וג'ורא
ריס איטה	סביר רינת	וילנר חגית	ארליך גל ומישל
רפפורט עירית	סגול טובה וסמי	זמיר רינה ויצחק	ארליך מירה וג'ורא
שגיא לייזקה עמי וטדי	פרופ' סוארי יצחק ועדיה	זיו צבי וג'וספין	ארקין דוריס ומורי
שווסטר דליה	סטיבה אורה ואיתן	זרניצקי אורה ויוסי	בארינבוים צביקה ונטלי
שטראוס בן דרור רעיה	סמית רלי	חיימוביץ רונית	בלנש קיי
שליזינגר שמואל	סלע יהודית	חכמי קנפר ניצה	בלומנטל נעמי
שפיגלר רותי	סדן שמחה	חכמי יוסף דוד	בנק לאומי
שקד שושנה וישעיהו	עזריאלנט איה	חנן אריה ופסיה	בנק הפועלים
שקד חיה	פדרמן ליאורה ומיכאל	טייק עירוניה	ברו יוסי ועירית
רות לבהר שרון	פישמן טובה ואליעזר	טייק יהודית ודר' הנרי	בר ריבה וצבי
שריזלי דניאלה ודני	פלדמן איה וזאב	טלר גדען	בר שלמה
שרף רותי ואהרון	פלדריבאום מייק	ים שחור נעמי ומנחם	ברק אהרון ואליקה
תאומים מושיק ועירית	פרופר אתי וגד	ינאי שלמה ואהובה	ברטפלד אסי
תשובה יצחק וחיה	פרופ' פרשקר יוסף ודליה	יפו עליזה	ברניצקי קוני ודן
	קונדה אפרים וציפי	כהן אלי ואיילה	גבריאל עדנה וארנן

אגודת עמית התיאטרון הקאמרי

האכסדרה ע"ש ליזיקה, עמי וטדי שגיא

באכסדרה: פינת פסנתר לקידום פסנתרנים צעירים, קופות התיאטרון, מכירת ספרים ותוכניות, אוזניות לכבדי שמיעה, קבלות פנים ומפגשים אמנותיים

פוטליין דיגיל בע"מ קן מ.א.ה קן רץ לחינוך, תרבות ורווחה סוכנויות לתורס ביטוח בע"מ	תמר רודיק מיכל יובל רכבי לידה ואלי שטרייט בנק הפועלים בע"מ י. גרנצקי שות' נצץ ענבר מהנדסים	ליאורה עופר איה עזריאלט דיים שירלי פורטר ירום פטרושקה חמי ולר פרוכטר דליה יוסי פרשק	אסקה יוגאל וינשטיין דורותי ורטהיים אריאלה ויתן ורטהיימר אילנה וראובן זכר יוסי לנדסמן וגלית אלפסי נורית וישה סיטון	דניאלה אפשטיין זוריס ומורי ארקין ישראלה ורם בנין ורדה ובגד זכר אורלי ונחוי דנקגר דליה הורביץ	עמית כבוד ליזיקה עמי שניא פיניה ומשה אדרי יעל ורמי אונגר נורית ואבנר אזולאי ענת ואודי אנבל
---	---	--	--	---	--

הדסה ומאיר שני רנה וגליהו שעשועו-חסון נעמה ויגאל שפר שושנה וישעיהו שקד פיניה והרצל שקלים רות ושלמה שרון יוכי ואיציק שרם רותי וארהלה שרף עירית ומושק תאומים דב תדמור זיוה ואהרון תומרס פרופ' חנה וד"ר ישראל תמרי	שלומית פרנקל קן וגיל פרשק זיה ואבי פתיר תמר צ'ורלי דליה ואוריאל צבילינגר שולה ואריק צדר רינה צ'צקס-אקסלברד ציפי ואפרים קונדה יעל דורי קלנסבלד אתי ומיקי קני לילך וד"ר חיים קפלן יהודית רוני קצין פרופ' אסי קריב נלי וד"ר שמואל קריב שושנה דוד רבינוביץ רונית ואשר רבינוביץ הילה רובי רהב תמי יהודה רוח רבקה ויסי רוזן ריקי רוחברג גלי ויאיר רזטלי דליה ופנחס רוטנברג אתי וגבי רוטר חנה רומן חווה ואביש רייכס דפנה שיר רייכס שלי ומשלום ריקליס פיניה רמון שלי ויעקב רמון אורית וד"ר חיים רסנר עירית רפפורט רזין שגב חסיה שביט יעל ושבתאי שביט רונית ורמי שבריר דנה ושמעון שבס אתי ופרופ' משה שבתאי רז"ל עמי שגב דליה ודוד שדות כנה וחלמן שובל תמר וירום שוחט אילנה ונדעון שטייטס דניאלה ודניאל שטינמן ישראלה שטייר אינשטיין בת שבע שטרואכלר אנה דובי שיף	נלי ושי מאיר אפרת ומוטי מאיר רונית ומיקי מור ארלט מרחיאי וסימוני מרחיאי ענת ומוריאל מטלון רותי וניסו מטלון סילבי ונתי מיכאלי כרמית מיתר עפרה מיתר מרגלית וחנן מצר נעמי ומאיר מנדלמן נורית ויואב מנור רות ויצחק מנור אלי מסר ונגה קינן אורה ואברהם מעוז דליה ואייבי נאמן דליה ורון נחמני שרה ויצחק ניצן ורדה וחיים סאמט טובה וסמי סגל מרשה סגל גדעון ופיניה סטרמן תמי ואורי סלונים שרה ופרופ' מיכאל סלע יהודית סלע-אריאן ברכה וחיים סמו רלי ובק סמית רחל ועודד עידן גילה עירוני איילת ותומר עמיר עדי ורן פוקס רוני פוקס מיכל ודוד פורר לילי ופרופ' ראובן פיירר רבקה רוני פיירר שרה ואבנר פלדק יעתה ועמירם פליישר מעיינה ופרופ' דן פליס אברהם פרדקין בילהה ואיל פרוילינגר רוחמה פרוכטר סווי ודן פרוכר נאוה פרי שושנה ואריה פרידנבורג נורית פרייס אורנה וד"ר חיים פרולק ענת ושמואל פרנקל	שלוחה ויורם הסל אורה וד"ר אביקם הראל טלי ועמנוס וולטש נורית ודוד ולף נלי ואלי זמר חני ופרופ' אורי זליגסון אורה ויסי זרניצקי פארה ועופר חודורוב אורלי חיות ואסף סלע יוסף חכמי אמה ואבי טביסל גדעון טהלר נירה טולידאנו עדנה טוקטלי עירונה טייק לוכר דוד טייק ז"ל נעמי ושלמה טיסונה ענת טמיר אריאלה טרנר ליאורה ורמי יהושע חנה ואלי יונס עליזה ופרופ' אריאל יפו הילה ודורון כהן ד. מאיר כהן סמדר ודיידי כהן פנינת ופנחס כהן אתי ורם כספי מכאלה כספי זבבה כץ ציפה ואריק כרמון שוש ואליעזר כרמלי אתי ופרופ' חנוך כרמלי מריום לאופר איריס לביא ויעקב פרנקל חיה ורובי לדנר נעמי ויאיר להב תקוה וצבי לובצקי אבי לוי רחל ויצחק לוי אורנה ואורון לוסטרינק מלכה ואמנון לזיאן עדה ופרופ' דוד ליבאי ד"ר ילנה ופרופ' סימון ליצין ליאורה ואלי לנדאו יובל ומאי לנדסברג ברונו לנדסברג דיתי ואלכס לנדסברג רותי וגבי לטס	שלמה בר רותי ושמואל בר-אורי שלי ברגמן לני וחניה ברנדס תמר וירום ברוש קוני ודן ברניצקי אילנה ברנר מירי ויתן ברק נאוה ברק ושולום דינגר אורנה ברקת מיקי ושיקה ברקת עדנה וארנן בריאלי קן ועוז גוט שרה וד"ר יעקב גולן הלנה גוטסדינר ונתי קוק מירלה ושמעון גולדברג ד"ר אלן גור עליזה גורן ודני רוטשילד דניאלה גושי מ אלישבע גיבלי שרה ותיבה גייגר גילה גיל לינס ודני גילרמן חיה גולן-און לאה וירם גולובס חני ויתן גולזמן גילי גליק אורסולה גניסיס גלעם מאירה גרא מריום גרוס צביה ופרופ' יוסף גרוס סימון גרנרמן ורן פדרמן פיניה גרן וטלי דינגר בבריאלה דוד גלילה דורון מריום דורון ד"ר יוסף דיון ויעל רב-הון נאוה ואמנון זיק שושנה ומשה דראל ורד ואבנר דרנר נעמי ואהוד הומינר ניצה הינדלס אלי הלפן הילה וראחל הלפר אלכס הלהרמן אילנה ויאיר המבורגר חנה ונדעון המבורגר	נשיאת כבוד ראשונה לאה רבין ז"ל (1993-2000) יז"ר האגודה ליאורה עופר מייסדת יז"ר בשנים 1993-2003 אתי כספי מייסדת יז"ר האגודה הבינלאומית אמינה הריס מנהלת האגודה יפה ענתבי רכמת האגודה שלומית לשם
--	--	---	---	--	---

עמיתים קובי אבן עזרא יגאל אהובי ד"ר סימה ופרופ' אביטנס אופיר רותי ונדעון אורבך מיה ארוין פלג שרי ותחומם אורן יפה וד"ר אריה אורנשטיין ד"ר ניצה ופרופ' גדעון אורצקי רותי אחיעזר שרה אילון ורד ואלברט בן זהן אהובה אילן ונדעון בן טל ברוריה והיובש אימבר שרה אלאלוף עפרה ורפי אלול מירי ואבי אלון אטיה אלחנני עדיית אלקון שוש ומאיר אלטר טלי ואבי אנבל קאירן ואורי אנבל חיה ופסח אנדרמן רות ואברהם אסף דורותי וצבי אפרתי אורית ודוד אפרתי רינה צ'צקס-אקסלברד אסתי ארקמן רוחמה ועופר אריב רינה ונדעון באום ניצה וישראל באומן נורית ועמירם בוקשפן רותי ואלדד בוקשפן יעל ואיזי בורוביץ הלנה גיבלי ויעקב ישראלי גינה ודני בירן

מועצת המנהלים
יז"ר הדיקטטוריון
שלום אלקיים
מ"מ יז"ר הדיקטטוריון
שלי חשן
חברי הדיקטטוריון
מיקי ירושלמי
אלי לוי
מיכל וייסברוט
משה קורניק
דפנה הראל
שמואל נפן
דן להט
אופירה יוחנן וולק
מחרטה ברוך-רון
אהרון מודאל
מנכ"ל
עו"ד יוחנן דן
סמנכ"ל כספים
ר"ח אורי קופרברג
סמנכ"לית
שרית עשירי
מנהלת לשכה
מיטל יהודה
יעץ משפטי
עו"ד גדעון פישר
מבקר פנים
ר"ח חשה בקשי
מנהלת חשבונות
דנית דהן
מנהל תפעול ואחזקה
דוד אשכנזי

INTERNATIONAL SOCIETY OF THE CAMERI THEATRE OF TEL-AVIV ■ **Founder and Chair: Amina Harris.** Aya Azrielant, Lilly & Danny Bensusan, Susan & Mark Bekerman, Wendy and Henry Brecher, Etty Caspi, Sir Trevor and Lady Susan Chinn, Denise Cohen, Sir Ronald and Lady Sharon Cohen, Smaadar and David Cohen, Steve Cohn, Shimona Cowan, Dafna & Gerald Cramer, Shirley Dolits, Caryl Englander, Dinah Evan, FIA- Friends of Israel Art, Wendy Fisher, Diana Franklin, Ian Fou, Michele Foux, Arnold Fulton, Michael and Susan Gelman, Ella Gera, Meira Geyza, John Gomme, Nicholas Gould, Marcia and Michael Green, Mr and Mrs. Clifford Gundie, Freda and Albert Harris, Lilian and Michael Harris, Natasha and Ronald Harwood CBE, Elad Hefets and Svetlana Shmulevich, Judith Joseph, Dr. Cyrus Katzen, Ariella Kisch Delany Daniel Miguel Klabin, Maria Izabel Klabin, The Kennedy Leigh Trust, Jacqueline and Marc Leland Foundation, Sir Sydney and Lady Lipworth, Carol & Joey Low, Sir David and Lady Catherine Manning, Myra and Alec Marmot, Emilia Moussier, Louise and Norman Nafalini, Naomi Perlman, Brian Pilkington, Joshua and Roni Podell, Dame Shirley Porter, The Porter Foundation, Nira and Harold Preiskel, Henery and Anne Reich Foundation INC, Jennifer Rosenberg OBE, Theodor Herzl Reitman, Irving M Rosenbaum, Tamar Rudich, Ruth and Brian Sandelson, Edward M. Satell, Rachel Selzer, Ramona Seroussi, Basil Sherman, Barbara Sieratzki, Harold Sieratzki, Angela and Michael Sorkin, Nathan Steinberg, Janet Suzman, Vivienne and Eli Tabori, Miriam & Aaron Ziegelman, Feigie and Rubi Zimerman

**בנק הפועלים חוגג
עם התיאטרון הקאמרי
70
שנה לפעילותו**

בנק הפועלים מברך את התיאטרון הקאמרי במלאת 70 שנה לפעילותו. אנו גאים להיות שותפים לפעילות זו ולתרום לתרבות והאמנות בישראל במסגרת פעילותנו למען הקהילה.

לחיי 70 השנים הבאות!

REDLION
JEWELLERY

LUXURY STYLE
LIONS COLLECTION

RolexShow
DIAMONDS | JEWELLERY | WATCHES

 ROLEX
ROLEX.COM
 TUDOR
tudor.com

אז-אסיה יבואנים בלעדיים - שדרות שאול המלך 1 תל אביב 6473301, סל. ROLEX SHOW 03-6857520 - אבן גבירול 36 ת"א, ROLEX SHOW 03-9685222 - ירושלים אלרוב, שדרות ממיא 02-5663432
ROLEX SHOW 08-6337002 - אחוזה 88 רעננה 09-7463046 - אילת, שד' לה-כולכארד מלון רויאל גרדן | ROLEX SHOW 08-6337002

תכנית סוף שבוע קל

נהנים ממגוון בילויים לכל המשפחה

ההטבות ניתנות למימוש **בכל ימות השבוע**, כולל חגים וחופשים.
ניתן ליהנות ממספר הטבות במקביל.

1+1 מתנה

על ארוחות בוקר
ארוחות בוקר או קפה ומאפה ברשת
ובמכון בתי קפה נוספים

1+1 מתנה

על כ-90 הצגות ילדים
השיחים המשתקים - רינה בנאי • חימוקן והירון
סבא טוביה • טיף וטף • ספר הכוננל ועוד...

1+1 מתנה

על מגוון המופעים
סה קסור • עזרית רביץ ונידו טוב • כרי סחרוף
אלי ומריאט • ריטה • שירי מימון ושמעון בוסקילה ועוד...

1+1 מתנה

על כ-60 אטרקציות
לינה פארק • סופרלינד • עיר הנמלכים • THE MAX
• ימית ספארק המים • פארק שמיים • מיני ישראל ועוד...

עושים את זה קל

הזמין עכשיו: www.cal-weekend.co.il | 8811*

ההטבה מותנית בביצוע עסקות חדשות בסכום של 1,500 ₪ ומעלה בכל כרטיסי Cal שברשותך בחודש הקלנדרי בו מומשה/הוזמנה ההטבה. אי עמידה בתנאי זה תחייב בעלות ההטבה כ-40 יום לאחר מועד מימושה הזמנתה. התכנים המצוינים במודעה אינם קבועים ועשויים להשתנות. תוקף התוכנית עד 7.8.14. פרטים מלאים בתקנון התוכנית באתר התמונות להמחשה בלבד. ט.ל.ח.